KARIKKAMPALLY
SZ 224

ഓശാന

മെയ്-1993

റീത്തുകളെപ്പറ്റി —ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

മതം ഭീകരരൂപമണിയുമ്പോൾ

"മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമവും
നിഷ്കൊളോണിയലിസവും"

—ഡോ. സ്റ്റീറിയാ സക്കറിയാ
(പ്രത്യേക പ്രബന്ധം)

ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ പഠനകേന്ദ്ര പ്രസിദ്ധീകരണം
(അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രം)

HOSANNA

A Publication of the Indian Institute of Christian Studies.
(for members only)

Director
Joseph Pulikkunnel

Membership fee for one year—Rs 30

" 4 years—Rs. 100

Phone: Office: Palai: 2608
Resi.
Bharananganam - 214

All Correspondence, Money orders, Postal orders and Cheques.

To

Director
Indian Institute of-
Christian Studies
Hosanna Nagar
P. B. No. 31, Palai

Printed at The Word Printers, Palai

May-1993

സുവിശേഷം

''സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: വാതിലിലൂടെ ആട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ, മറുവഴിയിലൂടെ കയറുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനുമാണു്. വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവനാണു് ആടുകളുടെ ഇടയൻ. വാതിൽകാവൽക്കാരൻ അയാൾക്കു വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. ആടുകൾ അയാളുടെ സ്വരം കേൾക്കുന്നു. അയാൾ തന്റെ ആടുകളെ പേരുചൊല്ലി വിളിച്ചു പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. സ്വന്തം ആടുകളെയെല്ലാം പുറത്തിറക്കിയിട്ടു് അയാൾ മുമ്പേ നടക്കുന്നു. ആടുകൾ അയാളെ അനുഗമിക്കുന്നു; കാരണം, അവയ്ക്കു് അയാളുടെ സ്വരം തിരിച്ചറിയാം. ഒരു അപരിചിതനെ അവ അനുഗമിക്കയില്ല; അവ അയാളിൽനിന്നു് ഓടിപ്പോകും. കാരണം, അപരിചിതരുടെ സ്വരം അവയ്ക്കു് പരിചയമില്ല''

(യോഹ. 10:1-5).

റീത്തുകളെപ്പറ്റി

കേരള കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഇന്ന് മൂന്ന് റീത്തുകൾ ഉണ്ട്: സീറോ മലബാർ, സീറോ മലങ്കര, ലത്തീൻ. ഈ റീത്തുകളുടെ ഉത്ഭവവും അതിന്റെ കാരണങ്ങളും ഇന്നും പലർക്കും അജ്ഞാതമാണ്. ഒരേ വിശ്വാസവും ഏകസഭാതലവനും ഉള്ള സഭയിൽത്തന്നെ എന്തിനാണ് റീത്തടിസ്ഥാനത്തിൽ അടുത്തടുത്ത് പള്ളികളും അരമനകളും എന്നത് ന്യായമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്, പല വിശ്വാസികളുടെയും ചുണ്ടുകളിൽ.

'റീത്ത്' എന്ന പദം കേരളത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരത്തിലായത് മാർ ഈവാനിയോസ് 1932 കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടിയാണ്. ഇന്നും 'റീത്തുകാർ' എന്നാണ് ആ വിഭാഗം ഇന്നും അറിയപ്പെടുന്നത്. മാർത്തോമ്മാ ക്രൈസ്തവർ അല്ലങ്കിൽ നസ്രാണികൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് ഒരു റീത്ത് ആയിട്ടല്ല, മറിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയായിട്ടായിരുന്നു. ലത്തീൻ-നസ്രാണി വിഭജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനചോദന റീത്തായിരുന്നില്ല, ജാതിയായിരുന്നു.

ആഗോളസഭയിൽ റീത്തിന്റെ ആരംഭം.

അപ്പൊസ്തലന്മാരും പിന്നീട് സുവിശേഷകന്മാരും വിവിധ സാസ്കാരികഭൂമികയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ആദിമസഭകളിൽ പ്രത്യേകമായ ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനെ നാഥനും രക്ഷകനുമായി സ്വീകരിച്ച ജനവിഭാഗത്തിന് പ്രത്യേക ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ വീടുകളിൽ ഒത്തുചേരുകയും ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും(അപ്പം മുറിക്കുകയും) സ്നേഹകൂട്ടായ്മയായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു.

ക്രിസ്തുസന്ദേശം എത്തിപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിലെ പൂർവ്വമതങ്ങൾക്ക് അവയുടേതായ മതസങ്കല്പങ്ങളും ദൈവാരാധനാരീതികളും സാമൂഹ്യമതപ്രതീകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാലക്രമേണ ക്രൈസ്തവർ ഒരു മതസമൂഹമായപ്പോൾ ഈ പൂർവ്വാചാരങ്ങളേയും പ്രതീകങ്ങളേയും അവരും സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ഉദാഹരണം: കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർക്ക് 'താലി' കെട്ട് വിവാഹത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ്. താലികെട്ട് ഇല്ലാതെയുള്ള വിവാഹം, വിവാഹമാണെന്നുതന്നെ സമ്മതിക്കാൻ നമ്മുടെ മനസ്സ് മടിക്കുന്നു. മന്ത്രകോടിയും നസ്രാണികളുടെ വിവാഹത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. ഈ ആചാരങ്ങൾ ഹൈന്ദവമതസമൂഹത്തിൽനിന്ന് നസ്രാണികൾ സ്വീകരിച്ചതാണ്. ആഘ്ലാദാവസരങ്ങളിൽ ഒലീവ് കമ്പുകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക എന്നത് ഗ്രീസിലെ ഒരു സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ജെറുശലേം പ്രവേശനത്തിൽ ആഘ്ലാദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചത് ഈന്തപ്പനകളുടെ കുരുത്തോലകളാണ്. [യോഹ, 12;13] കേരളത്തിൽ തെങ്ങിൻ കുരുത്തോലകളാണ് ആഹ്ളാദാവസരങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് (കുരുത്തോലപ്പന്തലുകൾ). ഇന്നത്തെ

പ്പോലെ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടാൻ സൗകര്യമില്ലാതിരുന്ന സഭാസമൂഹങ്ങൾ ഓരോന്നും അതാതു സ്ഥലത്തെ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും കടംകൊണ്ട സമ്പ്രദായങ്ങൾ അവരുടെ ക്രൈസ്തവമതസമൂഹജീവിതത്തിലേക്ക് പകർത്തി. വിവിധ ദേശങ്ങളിലെ സഭാകൂട്ടായ്മയിലുള്ളവർ അവരവരുടെ മാതൃഭാഷയിലാണ് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നത്. വേഷവിധാനങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നു: റോമൻ പ്രഭുക്കന്മാർ അണിഞ്ഞിരുന്ന കുപ്പായത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളതാണ് കത്തോലിക്കാപുരോഹിതന്റെ ളോഹ. യാക്കോബായ അച്ചൻമാരുടെ ളോഹ അറബികളുടെ വേഷവിധാനത്തോട് സാമ്യമുള്ളതാണ്.

ആരാധനാക്രമം

ഇന്ന് നാം ആരാധനാക്രമവിവാദത്തിന്റെ ഉൾച്ചുഴിയിലാണല്ലോ ആദിമസഭയിൽ. ജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുമ്പോൾ മാതൃഭാഷയിലാണ് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നത്. അതത് സ്ഥലത്തെ സാമൂഹിക ആചാരങ്ങളും അവർ ഉൾക്കൊണ്ടു. ഉദാഹരണത്തിന്, കേരളീയർ കുർബ്ബാന ഉയർത്തുമ്പോൾ കൈകൾ കൂപ്പുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ കാരണവന്മാർ മുട്ടിൽനിന്ന് കൈകൾ കൂപ്പി, ശിരസ്സ് നിലത്തുമുട്ടുംവിധം ആചാരം നടത്തിയിരുന്നു. ഇത് "ഹിന്ദുക്ക"ളുടെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമത്തിൽനിന്നും ക്രൈസ്തവർ സ്വീകരിച്ചതാണ്. അമ്പലങ്ങളിലെ ശയനപ്രദക്ഷിണങ്ങളുടെ ഒരു അനുകരണമാണ് ഇന്ന് പല പള്ളികളിലും നടത്തുന്ന മുട്ടിന്മേൽനീന്തൽ. യൂറോപ്പിലെ ക്രൈസ്തവർ എണ്ണവിളക്കുകളല്ല, തിരികളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അമ്പലങ്ങളിലെ കെടാവിളക്കുകളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും വിധം ഇന്ന് കേരളത്തിലെ പല പള്ളികളിലും കെടാവിളക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. കൊഴുവനാൽ പള്ളിയിലെ എണ്ണ നേർച്ച അമ്പലങ്ങളിലെ എണ്ണനേർച്ചയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിൽ എണ്ണ നേർച്ചയ്ക്കു പകരം മെഴുകുതിരിനേർച്ചയാണ് ഉള്ളത്. ഇവ പൊതുസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ആഗിരണംചെയ്ത് നാം സ്വന്തമാക്കിയതാണ്. ഇങ്ങനെ ക്രൈസ്തവമതം ചെന്നെത്തിയ എല്ലാ നാടുകളിലെയും സാംസ്കാരികഭൂമിയിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ച പ്രത്യകതകൾ ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിലെയും സഭകളെ അന്യദേശത്തെ സഭകളിൽനിന്നും ആചാരങ്ങളിൽ അന്യമാക്കി.

ചില ചരിത്രകാരണങ്ങൾ

പാശ്ചാത്യ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനത്തോടുകൂടി (ഏഴാം നൂറ്റാണ്ട്) റോമൻ സഭയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയാധികാരപിൻതുണ നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്റ്റീഫൻ മാർപാപ്പാ ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായ പെപ്പിനുമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് ഇറ്റലിയിൽ പേപ്പൽ സ്റ്റേറ്റിന് സ്ഥാപിതമായി.

ലെയോ മൂന്നാമൻ മാർപാപ്പാ (795 - 816) പെപ്പിന്റെ പുത്രനായ ചാർളിമെയിന്റെ മേധാവിത്വം പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിച്ചു. അതിന്റെ സൂചനയായി മാർപാപ്പാ സ്ഥാനമേറ്റയുടൻ റോമിന്റെ പതാകയും പത്രോസിന്റെ ശവകുടീരത്തിന്റെ താക്കോലും ചാർളിമെയിന് അയച്ചു കൊടുത്തു. ചാർളിമെയിനെ വിശുദ്ധറോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയായി (AD 800) ലെയോ, കിരീടം അണിയിച്ചു. മാർപാപ്പായും ചാർളിമെയിൻ ചക്രവർത്തിയും തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ അവിഹിത

ബന്ധത്തിന്റെ ഫലമായി യൂറോപ്പിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ നേതൃത്വം റോമിലെ പാപ്പായ്ക്ക് ലഭിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ ഭൗതികാധികാരത്തിന്റെ പിന്തുണയോടെ മാർപാപ്പാ, തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരം യൂറോപ്പിൽ അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിച്ചു. ചക്രവർത്തിക്ക് തന്റെ ഭൗതികാധികാരം അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിക്കാൻ മാർപാപ്പായുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപരിവേഷം സഹായകവുമായി. ഇതോടുകൂടി ഡോ. കൂടപ്പുഴ എഴുതുന്നതുപോലെ "ക്രൈസ്തവലോകമാകെ ഒരു സഭ, ഒരു സ്റ്റേറ്റ് എന്ന ആശയം ദൈവികമായി പലരും കരുതാൻ തുടങ്ങി" [തിരുസഭാചരിത്രം പേജ് 502].

സഭ, രാജകീയപരിവേഷവും ഭൗതികാധികാരവും സ്വന്തമാക്കിയപ്പോൾ രാജകീയാധികാരവിസ്തൃതിക്കു വേണ്ടി ആക്രമണകാരികൾ ആശ്രയിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക കൊളോണിയലിസം മാർപാപ്പായ്ക്കും സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. യൂറോപ്പിലെ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രാദേശിക മതസംസ്കാരങ്ങളെ രാജകീയ പിന്തുണയോടെ മാർപാപ്പാ ഉന്മൂലനം ചെയ്തു. അങ്ങനെ റോമൻ മതസമ്പ്രദായം പാശ്ചാത്യദേശത്താകെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ മതകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു നിരോധിച്ചു. അതോടെ റോമൻഭാഷയായ ലത്തീൻ യൂറോപ്പിലെ മുഴുവൻ മതഭാഷയായിത്തീർന്നു. ഈ സാംസ്കാരിക ആക്രമണങ്ങളെ എതിർത്തവരെയെല്ലാം പാഷാണ്ഡരായി മുദ്രകുത്തി, രാജാധികാര പിന്തുണയോടെ പീഡിപ്പിച്ചു. ക്രൈസ്തവർ ലോകത്തെവിടെയായാലും പാശ്ചാത്യ സമ്പ്രദായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ളത് ഒരു രാജകീയനിയമം തന്നെയായിരുന്നു. ഈ റോമൻ മതകൊളോണിയലിസത്തിന് എതിരായി ശബ്ദിക്കാനുള്ള അവകാശംപോലും ആർക്കും ഇല്ലായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പിന്തുണയോടെ മാർപാപ്പ പാശ്ചാത്യദേശത്ത് മുഴുവനും റോമൻ മതകൊളോണിയലിസം അടിച്ചേൽപ്പിച്ചപ്പോൾ, പൗരസ്ത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭകൾ ഈ മതകൊളോണിയലിസത്തെ എതിർക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. പുരാതന ക്രൈസ്തവ സഭകൾ എല്ലാം അന്ന് പൗരസ്ത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിലായിരുന്നു. ഈ സഭകളെല്ലാംതന്നെ റോമായോടൊപ്പം അതതു പ്രദേശങ്ങളിൽ ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരം അവകാശപ്പെട്ടു. അതത് ദേശത്തെ സാംസ്കാരിക ഭൂമികയ്ക്കുള്ളിൽ അതത് പ്രദേശത്തെ സംസാരഭാഷ ആരാധനയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ച് വളർന്നവയായിരുന്നു ഈ സഭകൾ. രണ്ട് പ്രമുഖ സ്വാധീനങ്ങളായിരുന്നു പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന്: യഹൂദമതസ്വാധീനം. രണ്ട്: ഗ്രീക്ക് തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം. ഈ രണ്ടു സ്വാധീനങ്ങളുടെയും വളക്കൂറുള്ള മണ്ണിൽ പൗരസ്ത്യ സഭകൾ അവരുടെ സഭാതത്ത്വശാസ്ത്രം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. രാജകീയ കൊളോണിയൽ മുഖമുള്ള പാശ്ചാത്യസഭയ്ക്ക് പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ സഭാക്രമീകരണങ്ങളെയും വീക്ഷണത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളാനായില്ല.

ഒരു ഉദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചക്രവർത്തിമാരുടെയും ദേവീദേവന്മാരുടെയും പ്രതിമ നിർമ്മിക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു. പ്രതിമാനിർമാണത്തിനാവശ്യമായ മാർബിളുകൾ ഇറ്റലിയിൽ ധാരാളമായി ലഭിച്ചിരുന്നു. പ്രഗത്ഭരായ വാസ്തുശില്പികളും ഇറ്റലിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം അവിടെ പ്രതിമാനിർമ്മാണം ഒരു വലിയ ബിസിനസ്സായിരുന്നു. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യദേശത്ത് യഹൂദമതസ്വാധീനത്താൽ പ്രതിമാനിർമ്മാണം നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യദേശത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രതിമകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അത്

ബൈബിളിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന നിലപാടാണ് പൗരസ്ത്യ ദേശം സ്വീകരിച്ചത്. 753 -ൽ ഗ്രീസിൽ വച്ചു നടന്ന സൂനഹദോസിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കെതിരെ ഇങ്ങനെ തീരുമാനമെടുത്തു:

".....എല്ലാ പരി. പിതാക്കന്മാരുടെയും ആറു സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസുകളുടെയും ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായമാണിത്. ഒരു വ്യക്തിയിൽ (ക്രിസ്തുവിൽ) രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നത് അഗ്രാഹ്യവും അവർണ്ണനീയവും ഗവേഷണ വിധേയമല്ലാത്തതുമായ ഒരു സത്യമാണ്. ഇതിനെതിരായ ഏതെങ്കിലും തരം തിരിവോ ഐക്യമോ ഉണ്ടെന്ന് ആരും കരുതാതിരിക്കട്ടെ. ലാഭത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പാപകരമായ ആസക്തിയാൽ പ്രേരിതനായി ഒരിക്കലും ചിത്രീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒന്നിനെ തന്റെ അശുദ്ധമായ കരങ്ങളാൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കലാകാരന് അതുകൊണ്ട് എന്തു നേട്ടമാണുണ്ടാവുക? അത് ചിത്രീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ല. പ്രത്യൂത ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അധരംകൊണ്ട് ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവൻ ഒരു സ്വരൂപമുണ്ടാക്കി അതിനെ ക്രിസ്തു എന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്ന നാമം ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി വിഡ്ഢിയായ അവൻ സ്വന്തമനസിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാൻ വയ്യാത്ത ദൈവത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്വരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നവൻ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പാഷണ്ഡതയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒന്ന്, ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപം ഉണ്ടാക്കിയെന്നത്. ദൈവസത്തയെ മനുഷ്യസത്തയുമായി യോജിപ്പിച്ചു ചിത്രീകരിച്ചുവെന്നത്. ഈ സ്വരൂപത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ഈ തെറ്റിൽത്തന്നെ വീഴുന്നു. ഒരേ നാശംതന്നെ ഇരുകൂട്ടർക്കും വന്നുകൂടുന്നു. കാരണം, ആരിയൂസും, ഡിയോസ്കോറസും, എവുത്തിക്കസും ഇതേ തെറ്റിൽതന്നെയാണ് വീണത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവസ്വഭാവം ചിത്രീകരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതിരിക്കെ, അവർ അതിനു പരിശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങൾ കാണുകയും ഇടപെടുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ മാത്രമാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നതെന്ന ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് അവർ രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു തന്നെയാണ് നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡത. കാരണം, ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെയും ശരീരം യാതൊരു ഭിന്നതയും കൂടാതെ ദൈവസ്വഭാവത്താൽ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണമായി ഒന്നിക്കുകയും ദിവ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അവ വേർതിരിച്ച് കാണിക്കുക? തന്മൂലം ഭൗതികപദാർത്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വ്യത്തിഹീനമായ എല്ലാ സ്വരൂപങ്ങളും നിഷിദ്ധമാണെന്നും, അവ ദേവാലയങ്ങളിൽനിന്ന് മാറ്റപ്പെടുന്നതും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുമാണെന്നും, വി. ലിഖിതങ്ങളുടെയും വി. പിതാക്കന്മാരുടെയും പിൻതുണയോടെ, പരി. ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു." (തിരുസഭാചരിത്രം ഡോ. കൂടപ്പുഴ പേജ് 506, 507)

പൗരസ്ത്യ റോമൻസാമ്രാജ്യ ചക്രവർത്തിമാർ വിഗ്രഹഭഞ്ജനത്തിന് അനുകൂലമായിരുന്നു. പക്ഷേ, പാശ്ചാത്യസഭ ഈ വിഗ്രഹഭഞ്ജനപ്രഖ്യാപനത്തെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ചാർലിമെയിൻ ചക്രവർത്തിയെ പരിശുദ്ധ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപനായി നിയമിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ലോതെയർ ഒന്നാമൻ ചക്രവർത്തി ആവിഷ്ക്കരിച്ച റോമൻ ഭരണഘടനയിൽ, റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രനിയമങ്ങളുടെ തുല്യത നൽകുകയുണ്ടായി. ഭരണഘടന ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

1. "ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രമാണരേഖയനുസരിച്ച് ഞങ്ങളുടെ അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്നവർക്കും റോമാസഭയെ അംഗീകരിക്കുന്നവർക്കും ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ വ്യവസ്ഥയെ അംഗീകരിക്കാത്തവർ നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്ന് ധരിച്ചാലും. നിയമപാലനത്തിന് ഇവർ ന്യായാധിപന്മാരേയും രാജാവിനേയും അനുസരിക്കുന്നതോടൊപ്പം കത്തോലിക്കാ സഭയേയും അനുസരിക്കേണ്ടതാണ്. (ഇതിൽ അനാഥരുടേയും മറ്റും കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്).

2. ഇനിമേൽ മാർപാപ്പായുടെ നേരെ ആക്രമണം നടത്തിയാൽ അങ്ങനെയുള്ളവരെ നിയമപരമായും കർശനമായും ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

3. ഇന്നുതുടങ്ങി റോമാമാർപാപ്പായുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജനങ്ങൾ ഇടപെട്ട് കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അവരെ ഉടനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

4. കത്തോലിക്കാ സഭാധികാരികളും ചക്രവർത്തിയുംകൂടി ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറെ നിയമിക്കണം. അദ്ദേഹമായിരിക്കും ജനങ്ങളും മറ്റും നീതിന്യായം നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ച് മാർപാപ്പായ്ക്കും ചക്രവർത്തിക്കും റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കേണ്ടയാൾ.

5. അവസാനമായി എല്ലാവരും മാർപാപ്പായോട് അനുസരണയും വിധേയത്വവും ഉള്ളവരായിരിക്കണം ....." (തിരുസഭാചരിത്രം ഡോ. കൂടപ്പുഴ പേജ് 507, 508)

രാജകീയ പിൻതുണ നേടിയ റോമൻസഭ മതകാര്യങ്ങളിൽ — ആരാധന, ആരാധനാഭാഷ, വേഷം, സഭാഘടന എന്നിവയിൽ — പൂർണ്ണമായും അനുസരണം ആവശ്യപ്പെട്ടു. റോമൻസഭയുടെ ഔദ്യോഗികമതഭാഷ ലത്തീൻ ആയിരുന്നു. റോമൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വേഷരീതിയെ അനുകരിച്ചുള്ളതായിരുന്നു പുരോഹിതവേഷം.

പരിശുദ്ധ റോമാസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുൻപ് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ അഞ്ച് പാത്രിയാർക്കേറ്റുകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. (1) റോമാ, (2) കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ (3) അലക്സാണ്ട്രിയ (4) അന്ത്യോക്യ (5) ജെറുശലേം. ഈ പാത്രിയാർക്കേറ്റുകൾക്ക് ആഭ്യന്തര സ്വയംഭരണവും മാതൃഭാഷയിലുള്ള ആരാധനാക്രമങ്ങളും ദേശാനുസാരിയായ വേഷവിധാനങ്ങളുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ റോമൻസഭയുടെ ചട്ടവട്ടങ്ങളെ അനുസരിക്കാത്ത പാത്രിയാർക്കാമാരെ ശപിച്ചുതള്ളുവാനുള്ള രാഷ്ട്രീയപിൻതുണ മാർപാപ്പായ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി എല്ലാ പൗരസ്ത്യസഭകളേയും ഒരു കാരണത്തിനല്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരു കാരണത്തിന് ശപിച്ചുതള്ളി.

ഇങ്ങനെ ശപിച്ചു തള്ളപ്പെട്ട സഭകൾ അവരുടെ ആഭ്യന്തരഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം അഭംഗുരം നിലനിർത്തിപ്പോന്നുവെങ്കിലും, പൗരസ്ത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനവും മുസ്ലിം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വികസനവും പൗരസ്ത്യദേശത്തെ സഭകളെ ദുർബലമാക്കി.

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ റോമാ, പൗരസ്ത്യസഭകളെ വിഭജിക്കുന്നതിനായുള്ള രാഷ്ട്രീയതന്ത്രം പ്രയോഗിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ ഏതെങ്കിലും മെത്രാൻ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി ഐക്യപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ആഭ്യന്തര ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യവും ആരാധനാക്രമവും പരിരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് റോമാ ഉറപ്പുനല്കി. ഇങ്ങനെയാണ് സഭയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന റീത്തുകളുടെ ആരംഭം. പൗരസ്ത്യദേശത്ത് കത്തോലിക്കാ പാത്രിയാർക്കേറ്റുകളെ നിയമിച്ചുകൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെ വിഭജിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു തന്ത്രമായിരുന്നു ഇത്.

റീത്തിന്റെ മനഃശാസ്ത്രം

സാധാരണ വിശ്വാസികൾക്ക് മതം എന്നാൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും, ആരാധനാ ഭാഷയും വേഷങ്ങളും ചില പ്രത്യേക മതപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാന ങ്ങളുമൊക്കെയാണ്. ഇവയ്ക്ക് മാറ്റം വരുന്നത് സാധാരണ മതവിശ്വാസികളുടെ വൈകാരി കതലത്തെ അസ്വസ്ഥമാക്കും. അങ്ങനെ സാധാരണക്കാരുടെ മതവികാരങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സംവിധാനത്തിലൂടെ മാത്രമേ പൗരസ്ത്യദേശത്തെ സഭകളെ റോമൻ മാർപാപ്പായുടെ ആചാര്യത്വത്തിൻകീഴിൽ കൊണ്ടുവരാനാകും എന്ന് റോമാ മനസിലാക്കി. സാംസ്കാരിക ആക്രമണം പൗരസ്ത്യദേശത്ത് വിലപ്പോകു കയില്ലെന്ന് ചരിത്രപാഠം റോമാ പഠിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായാണ് മതഭാഷയേയും ആരാധനാക്രമത്തേയും പാരമ്പര്യങ്ങളേയും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കും കത്തോലിക്കാസഭയുമായി ഐക്യ പ്പെടാമെന്ന ഒരു പുത്തൻനയം റോമാ സ്വീകരിച്ചത്. പൗരസ്ത്യദേശത്തെ എല്ലാ സഭകളിലും അധികാരദാഹികളായ എതിർ പാത്രിയാർക്കാന്മാർ പല കാലഘട്ടത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.[റോമിൽ എതിർപോപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.] ഇങ്ങനെ അധികാരദാഹികളായ മെത്രാന്മാരെ ചാക്കിട്ട് പിടിച്ച് പാത്രിയാർക്കാപദവി നല്കി പൗരസ്ത്യദേശത്ത് റോമാ സ്വാധീനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഈ പ്രക്രിയ തികച്ചും രാഷ്ട്രീയ അന്തർധാരയുള്ളതായിരുന്നു.

(ഒരു ഉദാഹരണം കുറിക്കട്ടെ. 1965-ലാണ് കേരളാ കോൺഗ്രസ് ഉണ്ടായത്. കോൺഗ്രസ്, കേരളാ കോൺഗ്രസിനെ ശപിച്ചുതള്ളി. എന്നാൽ "ജനാധിപത്യം രക്ഷിക്കാൻ" എന്ന മറയിൽ 1976-ൽ കോൺഗ്രസ്, കേരളാ കോൺഗ്രസ് ഐക്യം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. അധികാരത്തിൽ കയറുന്നതിനുള്ള സുഗമമായ മാർഗ്ഗം എന്ന നിലയിൽ കേരളാ കോൺഗ്രസിനും ഇക്കാര്യത്തിൽ താൽപര്യമുണ്ടായി. തുടർന്ന് ദുർബലമായ കേരളാകോൺഗ്രസ് പല "പാത്രിയാർക്കാ"മാരുടെ കീഴിൽ ഇന്ന് വിഭജിച്ച് നിൽക്കുന്നു. ഈ വിഭജനം അധികാരത്തിന്റെ ഏണിയാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്നതാണു തന്ത്രം.)

മതരാഷ്ട്രീയവും സാധാരണരാഷ്ട്രീയത്തിൽനിന്ന് ഭിന്നമല്ല. പുരോഹിതർ രാഷ്ട്രീയക്കാരോടൊപ്പമോ, അതിൽകൂടുതലോ അധികാരദാഹികളാണുതാനും.

കേരളത്തിലെ പുനഃരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രം സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചാൽ ആഗോളകത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ റീത്തുകൾ രൂപംകൊണ്ടതിന്റെ രാഷ്ട്രീയ മനഃശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. എം. എ. അച്ചൻ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പി. റ്റി. ഗീവർഗീസാണല്ലോ പിന്നീട് മാർ ഈവാനിയോസ് ആയത്. കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ അദ്ദേഹമായിരുന്നു യാക്കോബായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വിഭജനത്തിന്റെ മുഖ്യസൂത്രധാരകരിൽ ഒരാൾ. ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവിഭാഗത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരി മെത്രാന്റെ ഏറ്റവും ശക്തനായ പിൻതുണക്കാരനും, വത്സലശിഷ്യനും ആയിരുന്നു പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ്. വട്ടശ്ശേരി മെത്രാന്റെ വത്സലശിഷ്യനെന്ന് അഭിനയിച്ച് തന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയെ എം. ടി. സെമിനാരി ഹെഡ്മാസ്റ്റർ

സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും മനഃചാഞ്ചല്യമില്ലാതിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ്, അതേ വട്ടശ്ശേരി മെത്രാനെ പുറംകാലുകൊണ്ട് തള്ളി പുതിയ മേച്ചിൽസ്ഥലം നോക്കിയാണല്ലോ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നാൽ തനിക്ക് ലഭ്യമാകാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഭൗതിക ഐശ്വര്യങ്ങൾ റീത്ത് സൃഷ്ടിയിലൂടെ നേടിയെടുക്കാമെന്ന് ക്രാന്തദർശിയായ ഈവാനിയോസ് മനസ്സിലാക്കി. അത് അദ്ദേഹം നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മധ്യപൂർവദേശത്തെ ഓരോ റീത്തുകളും രൂപംകൊണ്ടതിന്റെ പിന്നിൽ ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്ക് ഉപരിയായി സ്ഥാനമോഹപ്രേരിതരായ മെത്രാന്മാരാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. കേരളത്തിലിന്ന് മൂന്ന് റീത്തുകൾ ഉണ്ട്. ഈ റീത്തുകളെല്ലാം വൈദേശികപാരമ്പര്യത്തിൽ കൈയൂന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ്. ഓരോ റീത്തുകാർക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തായും, മെത്രാൻ ഭരണസമ്പ്രദായവും ഉണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ജാതിസമ്പ്രദായത്തെക്കാൾ ക്രൂരമായ സാമൂഹ്യ വിഭജനമാണ് ഈ റീത്തുകൾ കത്തോലിക്കരിൽ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഓരോ റീത്തിലെയും വിശ്വാസികളെ, മെത്രാന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രജകളായാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു മലയാളി ബോംബെയിൽ ചെന്നാൽ, മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച്, അവിടെയുള്ള സിവിൽസ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും സേവനം സ്വീകരിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിൽനിന്നും സീറോ-മലബാർ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ഒരാൾ ബോംബെയിൽ എത്തിയാൽ അയാളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനുള്ള അവകാശം സീറോ-മലബാർ മെത്രാന്മാർക്കും അച്ചന്മാർക്കും ആണ്. കാരണം, സീറോ-മലബാർ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രജകളാണ് അവർ. ഗുജറാത്തിൽ ഒരു സീറോ-മലങ്കരക്കാരൻ ചെന്നാൽ അയാളുടെ മേലുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരവും സീറോ-മലങ്കര മെത്രാനും അച്ചന്മാർക്കുമാണ്. ലോകത്തെവിടെയെങ്കിലും ഒരു ക്നാനായ ക്കാരനുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ കോട്ടയത്തെ ക്നാനായമെത്രാന്റെ പ്രജയാണ് !!!

ഈ വ്യവസ്ഥ സാമൂഹികമായി മാത്രമല്ല, ക്രൈസ്തവമായിത്തന്നെ തെറ്റാണെന്നുള്ള ബോധംപോലും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശമരിയക്കാരി സ്ത്രീമുതൽ നിക്കദേമോസ് വരെയുള്ളവരെ ഒരുപോലെ കണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലാണ്, റീത്ത് വ്യത്യാസം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് രാജകീയ പരിവേഷിതരായ മെത്രാന്മാർ ഭരിക്കുന്നത്.

റീത്ത് എന്തിന്?

കൂടുതൽക്കൂടുതൽ മെത്രാസനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക, കൂടുതൽക്കൂടുതൽ പണം ഉണ്ടാക്കുക, കൂടുതൽക്കൂടുതൽ ജീവിതസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു റീത്ത് വിഭജനത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ അടുത്തയിടെ ബോംബെയിലെ സീറോ-മലബാർ മെത്രാനായ ചിറ്റിലപ്പള്ളി, ബോംബെയിൽ "സീറോ" നടാൻ വേണ്ടി കേരളത്തിലെ രൂപതകളിൽ പണപ്പിരിവിനായി വന്നു. സമാധാനപരമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ബോംബെയിലെ കത്തോലിക്കരിൽ അന്തഃച്ഛിദ്രം വിതച്ച് അധികാരം ഭരിക്കുന്നതിനായി കോടിക്കണക്കിന് രൂപ സ്വദേശത്തുനിന്നും

വിദേശത്തുനിന്നും ഇപ്പോഴും പിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കേരളത്തെയാകെ ഭരിക്കുന്നതിന് പതിമൂന്ന് മന്ത്രിമാർ മതി. എന്നാൽ, നാൽപ്പതു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന കത്തോലിക്കരെ ഭരിക്കാൻ ഇന്ന് ഇരുപത് മെത്രാന്മാരും അവർക്ക് വേണ്ടതായ മെത്രാസനങ്ങളും പ്രതാപ ഐശ്വര്യങ്ങളും ഉണ്ട്.

ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയെ നിഷ്പ്രഭമാക്കും വിധത്തിൽ, കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുള്ളിൽ റീത്തിന്റെ അതിപ്രസരം ദൂരവ്യാപകമായ കെടുതികൾ വിതച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. റീത്ത് ഇന്ന് വ്യംഗ്യാർത്ഥത്തിൽ ക്രൈസ്തവകീയതയുടെ മൃതശരീരത്തിൽ വയ്ക്കപ്പെടുന്ന 'റീത്ത്' ആണ്.

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ
ഡയറക്ടർ
ഭാരതീയക്രൈസ്തവപഠന കേന്ദ്രം

മെയ് ലക്കം ഓശാനയെപ്പറ്റി

ഈ മാസത്തെ ഓശാനയോടൊപ്പം ഡോ. സ്കറിയാ സക്കറിയാ എഴുതിയതും ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡീസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ "മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമവും നിഷ്കൊളോണിയലിസവും" എന്ന പ്രബന്ധവും (24 പേജ്) അയയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ മാസത്തെ ഓശാന 16 പേജായി ചുരുക്കാൻ നിർബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. ഡോ. സ്കറിയാ സക്കറിയായുടെ ഈ പ്രബന്ധം പോസ്റ്റൽ ചാർജ് ഉൾപ്പെടെ അഞ്ചു രൂപയ്ക്ക് ഇവിടെനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

മതം ഭീകരരൂപമണിയുമ്പോൾ

ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ സംഭവം

മനുഷ്യനിൽ നിർല്ലീനമായി കിടക്കുന്ന ദൈവഛായയുള്ള നന്മയെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുക എന്നതാണ് മതത്തിന്റെ കടമ. എന്നാൽ മതം സംഘടിതരൂപം ആർജ്ജിക്കുമ്പോൾ ഈ നന്മയുടെ നീരുറവകൾ വറ്റിപ്പോകുന്നു; മൃഗീയത രൂപംകൊള്ളുന്നു. മാനവമൈത്രിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്ദേശമായി രൂപംകൊണ്ട മതങ്ങൾ പിന്നീട് പൈശാചിക സംഘടിതശക്തിയായി മാറിയ എത്രയോ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുണ്ട്. പഞ്ചാബിലെയും കാശ്മീരിലെയും മതഭീകരന്മാർ മതത്തിന്റെ ഈ ഇരുണ്ട വശത്തേക്ക് കൈചൂണ്ടുന്നു.

ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിന്റെ തിരോധാനം

അതിരമ്പുഴയ്ക്കടുത്തുള്ള സുവിശേഷ പ്രഘോഷണകേന്ദ്രമായ കാരീസ്ഭവന്റെ ഡയറക്ടറായ ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിന്റെ തിരോധാനവും അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും മതത്തിന്റെ ഈ ഭീകരമുഖത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു.

ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സുവിശേഷപ്രഘോഷകനാണ്. അദ്ദേഹം ജന്മംകൊണ്ട് സീറോ-മലബാർ റീത്തുകാരനാണെങ്കിലും കേരളത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ റീത്ത് വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ലത്തീൻ റീത്തുകാരനാണ്. കാരണം അദ്ദേഹം ലത്തീൻ സന്യാസസഭയായ എം.എസ്.എഫ്.എസിൽ അംഗമാണ്. മാനന്തവാടിയിൽ നടക്കുന്ന കരിസ്മാറ്റിക് കൺവൻഷനിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഏപ്രിൽ 27-ാം തീയതി കോട്ടയം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽനിന്നും 9. 35 ന് പുറപ്പെടുന്ന മലബാർ എക്സ്പ്രസിൽ, രണ്ടാം ക്ലാസ് കമ്പാർട്ട്മെൻറിൽ സീറ്റ് ബുക്കുചെയ്ത് യാത്രചെയ്തു.

യാത്രയ്ക്കിടയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ മാതൃഭൂമി, മലയാളമനോരമ, മംഗളം എന്നീ പത്രങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ അത് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ പത്രങ്ങളിൽ വരാതിരുന്ന ഒരു പ്രസ്താവം ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ. കാറിൽ കയറി യാത്ര ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തട്ടിക്കൊണ്ട് പോയവരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'തന്നെ ബോഡിഗാർഡ് കൂടാതെ ഇന്ന് ഒറ്റയ്ക്ക് കിട്ടി. ഞങ്ങളുടെ പിതാവിനും സഭയ്ക്കും വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കും എതിരായി താൻ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചില്ലേ?' താൻ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ കൺവൻഷൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞ് പുളിച്ച തെറികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേകംചെയ്തു. അടുത്ത യിടെ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ നടന്ന കരിസ്മാറ്റിക് കൺവൻഷനിൽ പറഞ്ഞ പല കാര്യങ്ങളും എടുത്തെടുത്ത് പറഞ്ഞായിരുന്നു ഈ തെറിവിളി. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുമെന്ന്

ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിനെ എവിടെയോ തടവിലാക്കിയതിനുശേഷം, അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് കാരിസ്ഭവനിലെ കുഴിപ്പിലച്ചനെ വിളിപ്പിച്ച് ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ നടത്താനിരിക്കുന്ന കരിസ്മാറ്റിക് കൺവൻഷൻ റദ്ദുചെയ്തതായി മൂന്ന് പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഫാ. മഞ്ഞാക്കലുമായി നേരിട്ട് സംസാരിച്ചതിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതും മറ്റ് പത്രങ്ങളിൽ വരാതിരുന്നതുമായ ചില പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ണികളാണ് മേൽകൊടുത്തവ.

പ്രശ്നവിചിന്തനം

ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിന്റെ സംഭവവിവരണത്തിൽനിന്ന് രണ്ട് നിഗമനങ്ങളിലെത്താം.

1. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുമുഴുവൻ കള്ളമാണ്; കെട്ടിച്ചമച്ച കഥയാണ്.

2. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുമുഴുവൻ സത്യസന്ധമാണ്.

ഞാൻ ഒരു 'സംശയിക്കുന്ന തോമാ'യായിട്ടാണ് ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിനെ സന്ദർശിച്ചത്. കാരണം, എന്നോട് ചിലർ പറഞ്ഞു. ഈ തട്ടിയെടുക്കൽകഥ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്ന്. ഫാ. മഞ്ഞാക്കലുമായി സംസാരിച്ചതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന പൂർണ്ണമായും സത്യമാണെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. കാരണം പ്രസിദ്ധനായ ഒരു പുരോഹിതൻ ഇത്തരം ഒരു കൃത്രിമമായ കഥ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയെ ചോദ്യംചെയ്യാനുള്ളയാതൊരു പഴുതും ഞാൻ കണ്ടില്ല. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നും അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും ശക്തവും സന്ദേഹത്തിന് ഇടയില്ലാത്തതുമായ ചില നിഗമനങ്ങളിൽ എത്താം.

1. അദ്ദേഹത്തെ തട്ടിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതിന് സാമ്പത്തികമോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഭൗതികമോ ആയ ലക്ഷ്യം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ ഭീകരന്മാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

2. അദ്ദേഹത്തെ തട്ടിക്കൊണ്ട് പോയവർക്ക് മതപരമായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ലക്ഷ്യങ്ങളാകട്ടെ, കത്തോലിക്കാ മതഭൂമികയ്ക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതാണുതാനും

പശ്ചാത്തലം

ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയ്ക്കുള്ളിലെ അതിപ്രധാന ഫൊറോനാകളിൽ ഒന്നാണ് അതിരമ്പുഴ. അതിരമ്പുഴപ്പള്ളിയിൽനിന്നും ഒരു കിലോമീറ്റർ അകലെയാണ് ലത്തീൻ സ്ഥാപനമായ കാരിസ്ഭവൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലത്തീൻവിരോധം മൂക്കുമുട്ടെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഒരു ലത്തീൻ ആശ്രമവും കപ്പേളയും സ്ഥാപിച്ചതിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ മെത്രാന് കഠിനമായ എതിർപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാരിസ്ഭവന് സമീപം അതിരമ്പുഴപ്പള്ളിവക ഒരു വേദപാഠശാലയും അഞ്ച് സെൻറ് ഭൂമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയിരുന്നില്ല. കാരിസ്ഭവനിൽ കരിസ്മാറ്റിക് ധ്യാനം ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി സ്വന്ത റീത്ത് സംരക്ഷണത്തിനായി, ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാൻ കെട്ടിയുയർത്തിയ മതിലുകൾ ചാടിക്കടന്ന് കുഞ്ഞാടുകൾ ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നതിനായി, അവിടെ എത്താൻ

തുടങ്ങി. കുഞ്ഞാടുകളുടെ ഈ പ്രവൃത്തി ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കുന്ന കൽദായഭീകരന്മാർക്കും ഒരു തലവേദനയായിത്തീർന്നു. ഇതിനും പുറമേ ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ സഭയ്ക്കുള്ളിലെ റീത്ത് വിഭജനത്തിന്റെയും ജാതി വിഭജനത്തിന്റെയും അർത്ഥശൂന്യതയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളിൽ ശക്തമായി പറയാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇത് ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലെ കൽദായ ഭീകരരെ വിറളി പിടിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിസഭയിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള കുർബാനക്രമവിവാദത്തിന്റെ അക്രൈസ്തവികതയെക്കുറിച്ച് ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാതെ ചിലേടത്ത് പ്രസംഗിച്ചു ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ ലത്തീൻ രൂപതാ പുരോഹിതനാകയാൽ, 'സുറി യാനി ഭീഷണിയും മുടക്കും' അദ്ദേഹത്തിന് ബാധകമായിരുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള പല കാരണങ്ങളാൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലെ കൽദായഭീകരർക്ക് ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ ഒരു തലവേദനതന്നെയായിരുന്നു.

കൽദായഭീകരരുടെ ആക്രമണസ്വഭാവം

തങ്ങളുടെ വികല അഭിപ്രായങ്ങളെയും നിലപാടുകളെയും ചരിത്രപരമായോ, ദൈവശാസ്ത്രപരമായോ വാദിച്ച് ഉറപ്പിക്കാനുള്ള വസ്തുതകൾ കൽദായഭീകരർക്ക് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ കലവറയില്ലാത്ത പിന്തുണയും പണവും മാത്രമായിരുന്നു കൽദായഭീകരർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന ആകെ മൂലധനം.

പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ ശക്തമായ പിന്തുണയോടെ മാർത്തോമ്മാ ക്രൈസ്തവരുടെമേൽ കൽദായലിറ്റർജി അടിച്ചേല്പിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം ഈശ്വരനിയോഗത്താൽ തടയപ്പെട്ടു. അന്നുവരെ ലിറ്റർജിവഴക്ക് മെത്രാസനതലത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലിറ്റർജിവിവാദം പൊതുവിവാദമായി തീർന്നതോടുകൂടി അതിനെ അധികാരത്തിന്റെ ചാട്ടവാർ അതിർത്തിക്കപ്പുറത്തായി. സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ആശയവിശകലനം രൂക്ഷമായി. സമചിത്തതയോടു കൂടി എതിർ ആശയങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ച് ഈ ആശയസമ്മർദ്ദത്തെ, തടയുന്നതിനുള്ള ആശയകോപ്പ് കൽദായഭീകരർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ശാരീരികശക്തി ഉപയോഗിച്ച് ലിറ്റർജി ചർച്ചയെ തടയുന്നതിനായി ഒരു ഭീകരസംഘത്തിന് വടവാതൂർ കേന്ദ്രമാക്കി രൂപംകൊടുത്തു. ഈ ഭീകരസംഘം കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ഹിൽടോപ്പ് ഹാളിൽ ലിറ്റർജി പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യാൻ കൂടിയ യോഗം കലക്കുന്നതിനായി കുറെ ശെമ്മാശ്ശന്മാരേയും ചെറുപ്പക്കാരേയും അങ്ങോട്ട് നയിക്കുകയും, പ്ലാകാർഡുകളും ഏന്തി, മുദ്രാവാക്യങ്ങളും വിളിച്ച് യോഗം അലങ്കോലപ്പെടുത്തുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കോട്ടയത്തും തൊടുപുഴയിലും എടത്വായിലും അവസാനം ഏറ്റുമാനൂരിലും ഈ കൽദായഭീകരർ യോഗംകലക്കികളായി അവതരിച്ചു.

സത്യത്തിൽ ഇവിടെയെല്ലാം യോഗം കലക്കിയവർ കേവലം ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഇവർക്ക് അതിനുള്ള പണവും മാർഗ്ഗവും തന്ത്രവും ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തതും നേതൃത്വം നൽകിയതും ചങ്ങനാശ്ശേരി അരമനയ്ക്ക് ചുറ്റും തമ്പടിച്ചിരുന്ന ചില പുരോഹിതന്മാരാണ്. അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ മാർ പൗവ്വത്തിൽ ഇവരെ കയറൂരി വിട്ടിരുന്നു. ഇവരാകട്ടെ, നിരപരാധികളായ കുറെ ചെറുപ്പക്കാരിൽ കൽദായവിഷം കുത്തിവെച്ച് യോഗംകലക്കികളാക്കി അവതരിപ്പിച്ചു.

വികല പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അവസാന ആയുധം

വികലപൗരോഹിത്യം അതിന്റെ ആധിപത്യം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആശ്രയിക്കുന്നത് ആക്രമണത്തെയാണ്. യേശുവിനോട് ആശയപരമായി സംവദിക്കാൻ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവിടുത്തേ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഇറങ്ങിപുറപ്പെട്ട ഫരിസേയചട്ടുകങ്ങൾക്ക് യേശുവിന്റെ യുക്തിബദ്ധമായ മറുപടികളിൽ നിരായുധരായി പിൻതിരിയേണ്ടിവന്നു. "മുഖ്യപുരോഹിതരും വേദജ്ഞരും യേശുവിനെ എങ്ങനെ ചതിയിൽ ബന്ധിച്ചു വധിക്കണമെന്ന് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. [മർക്കോസ് .14 ; 1]ഒരു ജനതയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരാൾ മരിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നു മഹാപുരോഹിതപ്രസ്താവം മാനവികതയുടെ മുഖം നഷ്ടപ്പെട്ട മതത്തിന്റെ എന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തമായിരുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉപാസകരായ വികലപൗരോഹിത്യം തങ്ങൾക്ക് അനഭിമതരെന്ന് തോന്നുന്നവരെ എങ്ങനെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്നും ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിന്റെ നേരെയുള്ള ഈ ആക്രമണത്തിന് പിൻപിൽ ആഴമായ വികലപുരോഹിത ഗൂഡാലോചനയുണ്ട് എന്ന് വികലപൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ വിഷമമില്ല. തങ്ങൾക്ക് അനഭിമതനെന്നു തോന്നിയ ഇടപ്പള്ളിക്കാരനായ ചാക്കോകത്തനാരെ മർദ്ദിച്ച് മുറിയിലടച്ചുപൂട്ടി വെള്ളംപോലും കൊടുക്കാതെ വധിച്ച സംഭവം കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (വർത്തമാനപ്പുസ്തകം പാറേമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണദോർ പേജ് 46). "മലയാറ്റൂർ പള്ളിയിലെ പുതുഞായറാഴ്ച ദിവസം പനച്ചിക്കൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാരെ കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്താതെ, കഴുത്തിൽ തുടലുകെട്ടി വലിച്ച് കട്ടിലിൽ കിടത്തി, വടുവരെക്കൊണ്ട് തല്ലിച്ചു." (മുൻഗ്രന്ഥം പേജ് 346)

ഇൻക്യൂസിഷൻ എന്ന ക്രൂര കൊടുംപാതകം മധ്യകാലനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ എത്രയെത്രപേരെയാണ് തീക്കുണ്ഡത്തിലെറിഞ്ഞത്? മൂല്യങ്ങൾ വിട്ട് അധികാരമായാവലയത്തിൽ കുടുങ്ങുന്ന വികലപൗരോഹിത്യാധിപത്യം വിരേചിച്ചിടുന്ന ഭീകരതയുടെ ആഴവും പരപ്പും എത്രയെന്ന് ഊഹിക്കാൻ വിഷമമാണ്. ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിന്റെ മേൽ നടത്തിയ കൈയേറ്റത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം തികച്ചും മതപരമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനപ്രഘോഷണങ്ങൾ കേരളത്തിലെ ചിലരൂപതാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കി. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ വചനപ്രഘോഷണത്തെ ആധാരമാക്കിയായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിച്ച ഭീകരന്മാർ പുളിച്ചതെറിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ നടത്താനിരുന്ന വചനപ്രഘോഷണം തടയുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയവരുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യം എന്ന് സംഭവങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ആരാണ് ഇതിനു പിൻപിൽ?

എല്ലാ ആക്രമണങ്ങൾക്കും മനുഷ്യാവകാശധ്വംസനത്തിനും രണ്ട് ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ട്.

1. പ്രചോദകഘടകം
2. നിർവ്വാഹക ഘടകം

യഥാർത്ഥത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് നിർവ്വാഹകഘടകമാണെങ്കിലും, അവർ കേവലം ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മസ്തിഷ്ക പ്രക്ഷാളനത്തിലൂടെ, തങ്ങൾ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും വലിയ സേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന ചിന്ത

അവരിൽ ഉദിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ ചരടുവലിക്കാരന്റെ കൈയിലെ പാവയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. ബൗദ്ധികമായി അവർ അന്ധരും ശാരീരികമായി അവർ ശക്തരും ആണ്.

പ്രചോദകഘടകം ആകട്ടെ ബൗദ്ധികമായി ശക്തരും ശാരീരികമായി ദുർബലരും പൊതുജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞിരുന്ന്, കാര്യനിർവ്വഹകരെക്കൊണ്ട് കാര്യം നടത്തിക്കുന്നവരുമാണ്. അവരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവങ്ങളെ അകലെനിന്ന് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം നടത്തുന്നത് ചിലരുടെ വർഗ്ഗാഭിമാനത്തെ, അപചയപ്പെടുത്തുമെന്ന് കരുതിയ ഒരു കേന്ദ്രം ആയിരിക്കണം ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിനെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതിന്റെ പ്രചോദനഘടകം. ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിനെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റ് എല്ലാ പത്രങ്ങളും വിശദമായി വാർത്ത കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിലും, കത്തോലിക്കാപത്രമായ 'ദീപിക' ഈ വാർത്തയ്ക്ക് നൽകി യ അപ്രധാനസ്ഥാനം ചില പ്രചോദകഘടകങ്ങളിലേക്ക് കൈചൂണ്ടുന്നു. 'രാഷ്ട്ര ദീപിക' എന്ന കുട്ടിപ്പത്രത്തിൽ ഈ വാർത്ത ഫോട്ടോ സഹിതം വിപുലമായി കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിലും, ദിനപ്പത്രത്തിൽ "ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ തിരിച്ചെത്തി" എന്ന തലക്കെട്ടിലാണ് വാർത്ത നൽകിയത്. മറ്റൊരു പത്രത്തിലും വരാത്ത ഒരു വാർത്താശകലം 'ദീപിക'യിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ അവർ തയ്യാറായി. അത് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

"എസ്. അഞ്ച് കമ്പാർട്ട്മെൻറിൽ ഒന്നാം നമ്പർ സീറ്റിൽ ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ റിസർവേഷൻ എടുത്തിരുന്നു. കമ്പാർട്ട്മെൻറിൽ എം. സി. ബി. എസ്. കോൺഗ്രിഗേഷനിൽപ്പെട്ട മറ്റൊരു വൈദികനും ഒരു ബ്രദറും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാനന്തവാടിയിലേക്കാണു താൻ പോകുന്നതെന്നും ഇടയ്ക്കു ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ട് തൃശ്ശൂരിൽ ഇറങ്ങുമെന്നും അവിടെനിന്ന് കാറിൽ മാനന്തവാടിക്ക് പോകുമെന്നും ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ ഈ വൈദികരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു." (ദീപിക 1993 മെയ് 3 തിങ്കൾ)

താൻ അങ്ങനെ ആ വൈദികനോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ ഈ ലേഖകനോട് തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. തൃശ്ശൂരിൽവച്ച് രണ്ടു യുവാക്കൾ തങ്ങൾ മാനന്തവാടിയിൽനിന്നും വന്നവരാണെന്നും, തൃശ്ശൂർ അരമനയിൽ ചെന്നതിനുശേഷം അവിടെനിന്നും കാറിൽ മാനന്തവാടിയിലേക്ക് പോകാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ ചതിയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ ട്രെയിനിൽനിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ "ഒരു കാര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ട് താൻ ഇവിടെ ഇറങ്ങുകയാണെണ്" സഹയാത്രികരോട് പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കുണ്ടുകുളം മെത്രാൻകൂട്ടി മാനന്തവാടിയിലേക്ക് വരുന്നുണ്ട് എന്നുള്ള യുവാക്കളുടെ പ്രസ്താവന അവിശ്വസിക്കേണ്ട കാര്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യം ഇതായിരിക്കെ, ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ ഈ വൈദികനോട് താൻ തൃശ്ശൂരിൽ ഇറങ്ങുമെന്ന് നേരത്ത പറഞ്ഞതായി ഉള്ള വാർത്ത തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമാംവിധം ദീപികയിൽ മാത്രം പ്ലാൻറ് ചെയ്തത് ആരാണ്? കത്തോലിക്കാപത്രമായ ദീപിക എന്തുകൊണ്ട് ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികന്റെ അന്തർധാനത്തെക്കുറിച്ച് നിസംഗത പാലിച്ചു? അതിന്റെ പിൻപിൽ ആരാണ് ചരട് വലിച്ചത്?

ഫാ. മഞ്ഞാക്കലിനെ തട്ടിക്കൊണ്ട്പോയവരുടെ ലക്ഷ്യം അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ നടത്താനിരുന്ന വചനപ്രഘോഷണം മുടക്കുക എന്നതായിരുന്നുവെന്ന് വളരെ വ്യക്തം. അത് മുടക്കേണ്ടത് ആരുടെ അഭിമാനപ്രശ്നമായിരുന്നു?

ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ സ്വയം അപ്രത്യക്ഷനായതാണെന്നുള്ള ഒരു വാർത്തയും ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ശക്തമായി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഫാ. മഞ്ഞാക്കൽ സ്വയം അപ്രത്യക്ഷനായി തല മൊട്ടയടിച്ച് വീണ്ടും നാടകീയമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമെന്തായിരുന്നു എന്ന് ഇവർക്ക് വിശദീകരണമില്ല. ഈ വാർത്താപ്രചരണവും ചില പ്രത്യേക കോണുകളിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതിനാൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ ഒരു ബൗദ്ധികകേന്ദ്രമുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ല.

പാർശ്വവിചിന്തനം

മുക്കുട്ടുതറയിൽ മേഴ്സി എന്ന കന്യാസ്ത്രീ കിണറ്റിൽ മരിച്ചുകിടന്നത് ആത്മഹത്യയായി തീർന്നു! നിഷ്കളങ്കയായ സിസ്റ്റർ അഭയയുടെ മരണവും ആത്മഹത്യയായി പരിണമിച്ചു! ഈ രണ്ടു സംഭവങ്ങളിലും ഇവിടുത്തെ ഹൈരാർക്കി അങ്ങേയറ്റത്തെ നിസംഗതയാണ് പാലിച്ചത്. ഈ കന്യാസ്ത്രീമാരുടെ ബന്ധുക്കൾ ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് സി. ബി. ഐ. യെക്കൊണ്ട് അന്വേഷിപ്പിക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും ഹൈരാർക്കി അതിനു പിന്തുണ നൽകിയില്ല. അവർ ഇതിന് പിന്തുണ നൽകി ഗവണ്മെൻറിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും സത്യം പുറത്തുവരുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് ഹൈരാർക്കി ഇക്കാര്യത്തിൽ അറച്ചുനിൽക്കുന്നു? ഒരു കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതനെ കുറെപ്പേർ ചേർന്ന് തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയെന്നും, മാനസികവും ശാരീരികവും ആയി പീഡിപ്പിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ ഹൈരാർക്കിക്കൽ തലത്തിൽ നിസംഗത പാലിക്കാനുള്ള കാരണമെന്ത്? കന്യാസ്ത്രീയുടെ ജീവനും പുരോഹിതന്റെ ജീവനും സഭയ്ക്കുതന്നെ വിലകെട്ടതായിത്തീർന്നോ? അതോ, സഭയിൽത്തന്നെയുള്ള ചില കേന്ദ്രങ്ങളാണോ ഈ കൊലപാതകങ്ങളുടെയും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകലിന്റെയും പിന്നിലുള്ളത്. അതെ, എന്ന് ആരെങ്കിലും സംശയിച്ചാൽ അവരെ കുറ്റം പറയാനാവില്ല. ഫാ. മഞ്ഞാക്കന്റെ ക്രൂശാരോഹണത്തിന്റെ കയ്യാഫാസ് ആരാണ്? പീലാത്തോസിന്റെ കൈകൾക്ക് വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാരാണ്?

എന്തുകൊണ്ട് ഇതു സംഭവിച്ചു?

ബലിയല്ല കരുണയാണ് എനിക്ക് ആവശ്യമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകി, ഒന്നാമനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ദാസനാകണമെന്ന് കല്പിച്ച്, നീതിക്കുവേണ്ടി പോരാടി, അപമാനിതനായി മരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിൽ ഇത്തരം ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ നടക്കുമോ എന്ന് ശുദ്ധാത്മാക്കളായ വിശ്വാസികൾ സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ കുറ്റം പറയാനാവില്ല. സഭയിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും കടംകൊണ്ട അധികാരപരമായ ഘടനാസമ്പ്രദായം ആണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറ്റവിചാരണത്തിന് വിധേയമാകേണ്ടത്. യൂറോപ്പിൽ വളർന്ന് വികസിച്ച മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത നിരീക്ഷിച്ചാൽ ആ സ്ഥാനത്തിന്റെ ധാർമ്മികാധഃപതനത്തിന് അനേകം പഴുതുകളുണ്ട് എന്നു കാണാം.

1. ഇന്ന് സഭയിൽ, ആത്മീയവും ഭൗതികവും ആയ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ആദ്യത്തെ സുനഹദോസ് പ്രമാണത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. (അപ്പെ. പ്രവ. 6; 3-4) സഭയ്ക്കുള്ളിൽ

ഭൗതിക കാര്യവിചാരം പൂർണ്ണമായും, തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരിൽ അർപ്പിച്ചിട്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാരാകട്ടെ പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും ഏകാഗ്രചിത്തരായി ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്ന് സ്വയം തീരുമാനിച്ചു. അധികാരം വിജാതീയരുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ ആധിപത്യം പോലെ ആകരുതെന്നും ഏറ്റവും വലിയവൻ ഏറ്റവും ചെറിയവനെപ്പോലെയും നായകൻ സേവകനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കണം എന്നും ക്രിസ്തു കല്പിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 22; 24, 26, 27; മത്തായി 20; 25,27; മർക്കോസ് 10; 42-44)

ഭാരത നസ്രാണി ക്രൈസ്തവരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് മെത്രാന് സഭയുടെ ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ ഭരണാധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഡോ. കുടപ്പുഴ എഴുതുന്നു: "എന്നാൽ മെത്രാൻ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നതായിരുന്നു മലബാറിന്റെ രീതി!" പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തിനു ശേഷം ആണ് "ഇവിടുത്തെ പാരമ്പര്യത്തെ മറികടന്ന് ആത്മീയവും ഭൗതികവും ആയ കാര്യങ്ങൾ മെത്രാന്മാർ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത്." (ഭാരതസഭാചരിത്രം-ഡോ. കുടപ്പുഴ-പേജ് പേജ് 296) ഇന്ന് കേരളത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന മെത്രാൻ സമ്പ്രദായം തികച്ചും പാശ്ചാത്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്.

2. ലോകത്തിൽ ഇന്നുള്ള ഒരു സ്ഥാനിയിലും ഇത്രമാത്രം അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരം നിക്ഷിപ്തമല്ല. രൂപതാ വക എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും സമ്പത്തും ആരോടും കണക്ക് പറയണ്ടാത്ത മെത്രാൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. പണ്ട് രാജാക്കന്മാർക്ക് മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന അധികാരം!!! മാത്രമല്ല ഈ അധികാരം മരണം വരെ വെച്ചനുഭവിക്കാനുള്ള അവകാശവും മെത്രാനുണ്ട്. ഏത് അഴിമതി കാണിച്ചാലും അതേക്കുറിച്ച് വിചിന്തനം നടത്താനുള്ള ഒരു സംവിധാനം സഭയിൽ ഇല്ല. കടിഞ്ഞാൺ അറിയാത്ത ഈ അധികാരം ന്യായമായും അധഃപതിച്ചു. യൂറോപ്പിലെ സഭയുടെ അധഃപതനത്തിനുണ്ടായ മുഖ്യകാരണം ഈ രാജകീയമെത്രാൻപദവിയുടെ അധഃപതനമാണ്. നന്മയെ കയറിട്ട് മുറുക്കാനും തിന്മയെ കയറൂരി വിടാനും ഈ വ്യവസ്ഥ സഹായകമാണ്.

എത്രയെത്ര ചോരപ്പുഴകളാണ് രാജകീയമെത്രാൻസ്ഥാനവും ഏകാധിപത്യവും സഭയിൽ അരങ്ങേറിയത്. നന്മയെ ഗളഹസ്തം ചെയ്യുകയും തിന്മയെ താലോലിക്കുകയും ചെയ്തത്! ഫ്രാൻസീസ് അസ്സീസിയെ 'പന്നി' എന്നു വിളിക്കാൻ അന്നത്തെ മാർപാപ്പ തയ്യാറായിട്ടുണ്ട്. അമ്മ ത്രേസ്യാ പോലും സഭാധികാരത്തിന്റെ ക്രൂരമായ ആരോപണങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി വി. ജോവാൻ ഡി. ആർക്കിനെ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടത് മെത്രാൻ ആണ്. യോഹന്നാൻ ക്രൂസിനെ ഒരു ദുർമാർഗ്ഗിയായി ചിത്രീകരിച്ച് കന്യാസ്ത്രീകളെ സാക്ഷിയാക്കി വിസ്തരിച്ച് പെനുവേലായിലെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. ഇന്ന് വിശുദ്ധതയുടെ പടവ് കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, മൊറോക്കോ ദീപിലെ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ രക്ഷകനായ ഫാ. ഡാമിയനെ അഹങ്കാരിയും ചപലചിത്തനും മുഖസ്തുതിയും പ്രശംസയും കേട്ട് വഷളായവനും ആയി ബിഷപ്പ് ചിത്രീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് കുമ്പസാരിക്കാനുള്ള അവസരംപോലും നിഷേധിച്ചു. ഭാരതത്തിൽ മിഷനറിയായി വന്ന റോബർട്ട് ഡി. നൊബിലി എന്ന വൈദികനെ ഇൻക്യൂസിഷന്തന്നെ വിധേയനാക്കി. പാലായിൽ അഗതിമന്ദിരം നടത്തുന്ന ഫാ. കൈപ്പൻപ്ലാക്കലിന് പാലാ അരമന പണിതുകൊടുത്ത 'കുരിശുകളും മുടക്കുകളും' അനേകമായിരുന്നു.

മധ്യകാലയുഗത്തിലെ ബീഭത്സമായ മെത്രാൻമുഖം ഇന്ന് കേരളത്തിൽ പുനരവതരിച്ച് കേരള വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ജീവരക്തം കുടിച്ച് വറ്റിച്ച്

തടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ധകാരത്തിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ ദീപനാളം തെളിയിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരെയെല്ലാം, ശത്രുക്കളായി പ്രഖ്യാപിച്ച് പീഡിപ്പിക്കുമെന്നതിന് സംശയം വേണ്ട. നമ്മുടെ രക്ഷകൻ സുവിശേഷ പ്രസംഗകർക്ക് പുഷ്പശയ്യ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല. "ഇതാ, ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഇടയിലേക്ക് ആടുകളെ എന്നപോലെ നിങ്ങളെ ഞാൻ അയയ്ക്കുന്നു. അതിനാൽ സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെ വിവേകശാലികളും പ്രാവുകളെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കുക. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു ജാഗ്രത പാലിക്കുക; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസംഘങ്ങൾക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കും; അവരുടെ സുനഗോഗുകളിൽ വച്ചു നിങ്ങളെ ചാട്ടവാർകൊണ്ട് അടിക്കും. ഞാൻ നിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ ദേശാധികാരികളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും സന്നിധിയിലേക്ക് വലിച്ചിഴയ്ക്കും; അവിടെ നിങ്ങൾ അവരുടേയും വിജാതീയരുടേയും മുന്നിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. (മത്തായി 10; 16-18).

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

വായിക്കുക

ഓശാന

സഭയ്ക്കുള്ളിൽ നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള

ശക്തമായ ശബ്ദം

അൽമായന്റെ അവകാശങ്ങളുടെ മുഖപത്രം

വാർഷിക വരിസംഖ്യ Rs. 30

വരിക്കാരാകുക

ഓശാന

പി.ബി. No. 31

ഓശാന നഗർ

പാലാ

അവതാരിക

ഇന്ന് കേരള നസ്രാണി കത്തോലിക്കാസഭ കടുത്ത പരിപ്രേക്ഷ്യ പ്രതിസന്ധിയിലൂടെ കടന്നുപോവുകയാണ്. ഏതു സമൂഹവും അതിന്റെ വ്യക്തിത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ഈറ്റു നോവുകൾ അനുഭവിക്കാറുണ്ട്.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ താർക്കികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത സഭാവ്യവസ്ഥ പഴമയിൽനിന്നും പുതുമയിലേക്ക് എന്നതാണ്. കാലത്തിനോ വ്യക്തികൾക്കോ സാഹചര്യങ്ങൾക്കോ അടിമപ്പെട്ട് ഓരോ സഭയ്ക്കും നഷ്ടപ്പെട്ട പൗരാണിക പാരമ്പര്യങ്ങളെ പരതി കണ്ടുപിടിച്ച്, അവയെ കാലഘട്ടത്തിനാവശ്യമാംവിധം വെട്ടിയൊരുക്കി സമ്പന്നമാക്കാൻ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ പ്രക്രിയ അതത് സഭകൾതന്നെ നടത്തണമെന്നാണ് കൗൺസിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. (ഡിക്രിയിലെ കൈയുന്നൽ നോക്കുക: They themselves are to carry out ..... they are to aim ..... they are to strive).

കൗൺസിലിന്റെ ഈ പ്രമാണം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘം ഈ സഭയുടെമേൽ ഏകപക്ഷീയമായി അടിച്ചേല്പിച്ച കുർബ്ബാനക്രമവും കൽദായ പൈതൃകവുമാണ് സഭയിൽ ആശയസംഘർഷം ഉളവാക്കിയത്. ഈ സഭയുടെമേൽ വിദേശസഭകൾ അവരുടെ വീക്ഷണഭേദങ്ങൾ എപ്പോഴെല്ലാം അടിച്ചേൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അപ്പോഴെല്ലാം സഭയ്ക്കുള്ളിൽ സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പോർട്ടുഗീസ് പദ്രുവാദോ കേരളസഭയുടെമേൽ പാശ്ചാത്യ കാനോൻ നിയമം അടിച്ചേൽപ്പിച്ച സംഭവമാണ് നമ്മെ കൂനൻകുരിശിലേക്ക് നയിച്ചത്(1653). പദ്രുവാദോയെ തുടർന്ന് എത്തിയ പ്രൊപ്പഗാൻഡാ വീണ്ടും ഈ സഭയുടെ തനിമയുടെമേൽ കൈയേറ്റം നടത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ സംഘർഷത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ഇടപ്പള്ളി യോഗം(1772). അന്നും ഈ സഭയ്ക്ക് അവളുടെ പൂർവ്വകാലത്തനിമയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കരിയാറ്റിക്ക് പദ്രുവാദോയെ വീണ്ടും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ, പ്രതിഭാസമ്പന്നനും സമുദായ സ്നേഹിയുമായ നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരും ദൈവജനവും ചേർന്ന് ആരംഭിച്ച സ്വദേശിപ്രസ്ഥാനം ഈ സഭയ്ക്ക് സ്വദേശമെത്രാന്മാരെ നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. എന്നാൽ പദ്രുവാദോയും പ്രൊപ്പഗാൻഡായും ഈ സഭയുടെമേൽ അധികാരം അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച പാശ്ചാത്യ കാനോൻ നിയമത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും സഭയെ മോചിപ്പിക്കാൻ ആ നീക്കവും സഹായകമായില്ല.

ഈ സഭ അനുഭവിക്കുന്ന അടിമത്തത്തിന് ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികൾ കണ്ടുപിടിച്ച കാരണം ലത്തീനീകരണമായിരുന്നു. ഈ ലത്തീനീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം പാശ്ചാത്യസഭയുടെ സഭാഘടനാദർശനത്തിൽനിന്നും

ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം പല പണ്ഡിതന്മാരും കണ്ടെത്തിയില്ല. അവർ രോഗത്തിനുള്ള ചികിത്സാവിധികളല്ലാ; മറിച്ച് രോഗലക്ഷണത്തിനുള്ള ചികിത്സാവിധികളാണ് കുറിച്ചിട്ടത്. നമ്മുടെ ആരാധനക്രമവും ദൈവശാസ്ത്രവും വികലമായിത്തീർന്നതിന്റെ കാരണം പാശ്ചാത്യസഭാഘടനാ ശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് ഇവിടെ രൂപം നൽകിയ രാജകീയ മെത്രാൻ സ്ഥാനവും അധികാര സമ്പ്രദായവുമാണ്.

ഭാരതസഭയ്ക്ക് അവളുടെ തനിമയാർന്ന സഭാഘടനാശാസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സഭാഘടനാസിദ്ധാന്തത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനായിരുന്നു നൂറ്റാണ്ടുകളായി നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ സമരം നടത്തിയത്. ആ സഭാഘടനാസിദ്ധാന്തത്തെയാണ് "മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം" എന്ന് വ്യവഹരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തെ സൂനഹദോസിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഈ സഭാഘടനാശാസ്ത്രം (അപ്പ. പ്രവൃ. 6;1-4)മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ഭാരതസഭയ്ക്ക് നൽകുകയും പതിനാറു നൂറ്റാണ്ടുകാലം അവളത് അഭംഗുരം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കാച്ചിക്കുറുക്കിയ സത്താണ് 'മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം'.

സഭയിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള പരിപ്രേക്ഷ്യപ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, സഭാസ്നേഹികൾ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരവും പ്രാദേശികവുമായ സങ്കുചിത താൽപര്യങ്ങൾക്ക് അതീതമായി, ഈ പ്രതിസന്ധിയെക്കുറിച്ച് ഒരു തുറന്ന സംവാദത്തിലേർപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഒഴിഞ്ഞുമാറലല്ല. മറിച്ച്, അവയെ വിവേകപൂർവ്വം അഭിമുഖീകരിച്ച് പരിഹാരം കാണുക എന്നതാണ്. ചിന്തിക്കുന്നവരായ സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ സഭയ്ക്കു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധരാകണം. പ്രശ്നങ്ങളോട് ഉപരിപ്ലവവും വൈകാരികവും ആയ പ്രതികരണമല്ല അതലസ്പർശിയും യുക്തിഭദ്രവുമായ സമീപനമാണ് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം.

ഡോ. സ്കറിയാ സക്കറിയായുടെ "മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമവും നിഷ്കൊളോണിയലിസവും" എന്ന പ്രബന്ധം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഈ പ്രബന്ധം സഭാസ്നേഹികൾ ആഴത്തിൽ പഠിക്കുമെന്നും സൂക്ഷ്മവിചിന്തനത്തിന് വിധേയമാക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ,
ഡയറക്ടർ,
ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഒഫ്
ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡീസ്.

പാലാ
1-5-93

മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമവും
മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ
നിഷ്കോളണീകരണവും

കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സമുദായവും നമ്മുടെ മാതൃരാജ്യവും ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ താരതമ്യ പഠനത്തിനു വകയുള്ളതാണ്. ഭാരതജനതയും നസ്രാണി സമുദായവും ചരിത്രത്തോടാണ് ഇപ്പോൾ ഏറ്റുമുട്ടുന്നത്. എല്ലാവരും ചരിത്രം പറയുന്നു; ചരിത്രത്തിലെ വില്ലൻ വിദേശമേൽക്കോയ്മയാണ്; വിദേശമേൽക്കോയ്മകളുടെ പട്ടിക എത്രത്തോളം ദീർഘിപ്പിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിലാണ് തർക്കത്തിന്റെ കുരുക്കുകൾ. മുസ്ലിംആക്രമണകാരികൾ മുതലുള്ള മേൽക്കോയ്മകളുടെ കഥ മതി എന്ന് ഒരു കൂട്ടർ. അതല്ല ദ്രാവിഡരെ ചവുട്ടിമെതിച്ചുകടന്നുവന്ന ആര്യന്മാർവരെ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ കഥ നീട്ടിപ്പറയണമെന്നു മറ്റു ചിലർ. ബ്രിട്ടീഷുകാർ മേൽക്കോയ്മ നടത്തിയ കൊള്ളരുതാത്തവരാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ദേശീയവാദികൾക്കെല്ലാം അഭിപ്രായ ഐക്യമുണ്ട്. നസ്രാണി സമുദായത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാകുമ്പോൾ പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലം മുതലുണ്ടായ പാശ്ചാത്യമേൽക്കോയ്മ തള്ളിപ്പറയുന്നതിലും ലത്തീൻഭരണത്തെ ഇകഴ്ത്തുന്നതിലും ചിലർ ഒറ്റക്കെട്ടാണ്. ലത്തീൻ മേഖലകളിലേക്കു പടർന്നുകയറണം എന്ന കാര്യത്തിലും നസ്രാണികത്തോലിക്കർതമ്മിൽ വഴക്കില്ല. പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള പേർഷ്യൻബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു ചർച്ച തുടങ്ങുമ്പോൾ നാം തർക്കഭൂമിയിൽ എത്തുന്നു. പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതു 'പറുദീസ അനുഭവ'മായിരുന്നെന്നും അവിടന്നിങ്ങോട്ടുള്ളതു 'പറുദീസ നഷ്ട'ത്തിന്റെ മാത്രം ചരിത്രമാണെന്നും പൗരസ്ത്യവാദികൾ കരുതുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കാലത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണവികാസം എന്നു കരുതുന്ന ദേശീയവാദികൾ ഒട്ടും കുറവല്ലല്ലോ. അതുതന്നെ നസ്രാണി സമുദായത്തിലെ തീവ്രപൗരസ്ത്യവാദത്തിന്റെ സ്വഭാവം. പോർത്തുഗീസുകാർക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നത് പേർഷ്യൻ മതകൊളോണിയലിസമായിരുന്നെന്നും മെത്രാനുമാത്രം അനുഷ്ഠിക്കാവുന്ന മതകർമ്മങ്ങൾ കൈയടക്കിവച്ചുകൊണ്ട് കേരളനസ്രാണി സമുദായത്തിന്റെമേൽ പിൻവാതിലിലൂടെ അധികാരക്കുത്തക ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തിയവരാണ് പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാർ എന്നും വാദമുണ്ട്. ആഘോഷമായ റാസ, മാമ്മോദീസ, ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠ, പുരോഹിതാഭിഷേകം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലുള്ള കുത്തകവഴി നസ്രാണിസമുദായത്തിന്റെ അധികാരഘടനയിൽ പേർഷ്യൻ മെത്രാൻമാർ സാരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു എന്ന ചരിത്രവസ്തുത ഈ വാദത്തിന് അനുകൂലമാണ്. ദേവാലയഭാഷയായി സുറിയാനി കടന്നുവന്നതും സാംസ്കാരികകൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാകാം. മുസ്ലിം ആക്രമണകാരികളോടു തീവ്രദേശീയവാദികൾക്കു തോന്നുന്നത് ഇതേ മട്ടിലുള്ള വികാരങ്ങളാണ്. പേർഷ്യനും അറബിയും സർവോപരി ഉറുദുവും വിദേശ ആക്രമണകാരിയുടെ മലിനീകരണങ്ങളായി

അവർ കണക്കാക്കുന്നു. പേർഷ്യൻ ക്രൈസ്തവരുടെ കാലത്തിനും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കേരളീയത്തനിമയിലേക്കു നസ്രാണികൾ മടങ്ങിപ്പോകണം എന്നാണ് മൗലികവാദികളുടെ നിലപാട്. അത് എന്തായിരുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് വ്യക്തമായ ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ചിലർ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് അവലംബിക്കുന്നു. ചിരപുരാതനവും അവികലവുമായ ഭാരതീയതയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ് ദേശീയത എന്ന നിലപാട് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുക (1). അതീവ കൗതുകകരമാണ്, സാമൂദായിക ജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലുമുള്ള സമകാലീന സമാന്തരങ്ങൾ. എങ്കിലും സമാന്തരങ്ങളിലൂടെ ഈ ആമുഖം ഇനിയങ്ങോട്ടു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ശേഷം വായനക്കാരുടെ ഭാവനയ്ക്കു വിടുന്നു.

ചരിത്രം എന്തിന്, എങ്ങനെ?

നമുക്ക് ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടാനാകുമോ? ദേശത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും അബോധതലത്തിൽപോലും കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രസ്മൃതികൾ തുടച്ചുമാറ്റാൻ കഴിയുമോ? പാരമ്പര്യം ഇന്നിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചു സമകാലികപ്രസക്തിയുള്ളവ ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യ വിവേചനബുദ്ധ്യാ സ്വീകരിക്കയല്ലേ വഴിയുള്ളൂ. ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ചതിനെല്ലാം പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെട്ടാൽ, എല്ലാം ആദിമദിനത്തിലെന്നപോലെ പുനർക്രമീകരിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടാൽ, നമുക്ക് എവിടെച്ചെന്നു നിൽക്കാൻ കഴിയും? വർത്തമാനമുഹൂർത്തം നൽകുന്ന *വെല്ലുവിളികൾ നേരിടാനും ഭാവിയിലേക്കു ആരോഗ്യകരമായി വളരാനും വേണ്ടിടത്തോളം ചരിത്രം നമുക്കു മതി; അത്രത്തോളം ചരിത്രം വേണംതാനും.* ഭാരതത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിന് അവശ്യമുള്ള ഭാരതചരിത്രമേ നമുക്കു വേണ്ടൂ. അതിനപ്പുറമുള്ള ചരിത്രം ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ പഠിക്കുന്നവന്റെ കൗതുകമായി പരിമിതപ്പെടുത്തണം. ക്ഷേമം, വിശാലമായ അർത്ഥമേഖലയുള്ള വാക്കാണ്—ആധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ സുസ്ഥിതിയാണ് ക്ഷേമം; ബൈബിളിലെ സമാധാനം, മധ്യപൂർവദേശത്തെ ശലോം, സലാം.

നസ്രാണി സമുദായചരിത്രം, മതബോധനത്തിന്റെ ഭാഗമായും പ്രചാരണപ്രവർത്തനത്തിലൂടെയും സംക്രമിപ്പിക്കുമ്പോൾ നസ്രാണി സമുദായക്ഷേമം എന്ന ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്താൻ കഴിയണം. *പകരംവീട്ടാനും തച്ചുടയ്ക്കാനുമല്ല ചരിത്രം; നിർമ്മിക്കാനാണ്, പടുത്തുയർത്താനാണ്.* അങ്ങനെയുള്ള ചരിത്രത്തിന് വിദ്വേഷത്തിന്റെ നാറ്റമില്ല, കണക്കുവയ്ക്കാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ പരിമളമുണ്ട്. ചരിത്രസ്മാരകങ്ങൾ തകർത്തു ചരിത്രം തിരുത്തിയവർ എന്നും എവിടെയും അപഹാസ്യരാണ്. റഷ്യയിൽ സംഭവിച്ചത് ഓർമ്മിക്കുക. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായതെല്ലാം—ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമടക്കം—തകർത്തുകളയാം എന്നു കരുതുന്ന ചരിത്രഭ്രാന്തു കണ്ട് കളിയാക്കിച്ചിരിച്ചിരുന്ന കേരളനസ്രാണികൾ അവരുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇതേ ചുഴലിക്കാറ്റ് ചീറ്റിയടിക്കുന്നത് അറിയുന്നില്ലേ? പൊതുജീവിതത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുപോലെയാണ് നസ്രാണിക്കത്തോലിക്കന്റെ ജീവിതത്തിൽ കുരിശുരൂപം. തനിമ നേടാനുള്ള ആവേശത്തിൽ ഒരു കൂട്ടർ തലമുറകൾ ഭക്ത്യാ

ദരപൂർവം വണങ്ങിയിരുന്ന കുരിശുരൂപങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നു, തടി വിലയ്ക്കു വിൽക്കുന്നു; പുതിയ താമരക്കുരിശു സ്ഥാപിക്കുന്നു. എല്ലാം നിശ്ശേഷം പൊളിച്ചുനീക്കും മുമ്പ് നസ്രാണിക്കത്തോലിക്കർക്ക് ഒരു ഇടവേള കൈവന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയുടെ പദവി മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു; അതനുസരിച്ചുള്ള ഘടനകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന വാഗ്ദാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രം, സ്ഥിതിയോ ഗതിയോ

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ ചരിത്രകൃതികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ചരിത്ര സങ്കല്പനത്തെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കാതെ നിർവാഹമില്ല. ചരിത്രത്തെ സ്ഥിതിയായി കാണുന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു നസ്രാണി സമുദായ ചരിത്രകാരന്മാർ മോചനം നേടിയിട്ടില്ല. അവർ പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റത്തിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലംമുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ലത്തീൻവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നു. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ഇങ്ങനെ ഓരോരോ സ്ഥിതികളായി സങ്കല്പിക്കേണ്ടിവരാമെങ്കിലും ഇതിനെ ചരിത്രാനുഭവമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു ബാലിശമാണ്. ചരിത്രം ഗതിയാണ് എന്നു ചരിത്രകാരനും സമൂഹവും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയുള്ള സമൂഹപരിണാമത്തെ ഒരു അനുസ്യൂതിയായും അതിലെ ഗതിവിഗതികളെ സമൂഹപ്രയാണമായും ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ഓരോ സമൂഹത്തിന്റെയും തനിമ (identity)യെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എ. ഡി. ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകൾമുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകംവരെയുള്ള നസ്രാണി സമുദായപരിണാമത്തിലാണ് ആ സമുദായത്തിന്റെ തനിമ കണ്ടെത്തേണ്ടത്. പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റത്തിനു മുമ്പുള്ള ഘട്ടത്തിലോ പാശ്ചാത്യമേൽക്കോയ്മയുടെ ഘട്ടത്തിലോ സമുദായത്തിന്റെ തനിമ ദർശിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഉത്തമചരിത്രസംസ്കാരത്തിനു നിരക്കാത്തതാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ ചരിത്രസംസ്കാരം അവതാളത്തിലാണ്. എല്ലാ വിഭാഗത്തിലുമുള്ള ക്രൈസ്തവ ചരിത്രകാരന്മാർ രീതിശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പടുകുഴിയിൽ വീണുകിടക്കുകയാണ്. അവരുടെ പ്രലാപങ്ങൾ ചരിത്രപാഠങ്ങളായി മതബോധന ക്ലാസ്സുകളിലൂടെയും വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കുട്ടികളും സരളമനസ്കരായ ചരിത്രകുതുകികളും തമ്മിലടിക്കുകയും ചരിത്രമലിനീകരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വിസ്മയിക്കേണ്ടതില്ല.

'എനിക്ക് ഇന്നലെ സാക്ഷയിടണം'

മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ധാരാളം ചരിത്രകുതുകികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രഗവേഷണവും ചരിത്രഗവേഷണപ്രസിദ്ധീകരണവും വിപുലമായി. അത്യന്തം ഫലപ്രദമാകേണ്ടിയിരുന്ന ഈ ആഭിമുഖ്യങ്ങൾ സ്ഥിതി പഠനകേന്ദ്രീകൃതമായിത്തീർന്നതിനാൽ ഏറെ പാഴായിപ്പോയി. മാത്രമല്ല ഓരോരോ സ്ഥിതികളുടെ മേന്മകൾ ചിത്രീകരിച്ചുകണ്ടവർ അവ പുനരുദ്ധരിക്കണമെന്ന വാദത്തിനു

പിന്നിൽ ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞു നിലയുറപ്പിച്ചു. ഭൂതകാലത്തിലെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥിതി പുനരുദ്ധരിക്കണം എന്ന വാദം മൗലികവാദ (fundamentalism) മാണ്. ചരിത്രത്തിലൂടെ പിന്നോക്കം നടക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് ബോസ്നിയയിലും അയോധ്യയിലും നാം കാണുന്നത്. കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ ഇത്തരമൊരു മനോഭാവത്തിന്റെ വികൃതസൃഷ്ടികളായിരുന്നു. മുസ്ലിം ആക്രമണത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതി പുനഃസ്ഥാപിക്കണം എന്നു വാദിക്കുന്നതു മൗലികവാദമാണെങ്കിൽ അതേതരത്തിലുള്ള മൗലികവാദമാണ് പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതി, പുനഃസ്ഥാപിക്കണം എന്നു പറയുന്നത്. 'എനിക്ക് ഇന്നലെ സാക്ഷയിടണം' എന്നു പറയുന്ന കുട്ടിയോടു നമുക്കു സഹതാപമേ തോന്നൂ. എന്നാൽ അധികാരസ്ഥർക്ക് ഇത്തരം വികല്പങ്ങളുണ്ടായാൽ അത് അസഹ്യമായ അനുഭവമാകും. പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളിൽ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാസമുദായം അനുഭവിച്ച വേദന അനുസ്മരിക്കുക. ഇതു ചരിത്രദർശനത്തിലുണ്ടായ പാളിച്ചയിൽനിന്ന് ശക്തി നേടിയ ദുർഭൂതമാണെന്ന വകതിരിവ് ഇനിയെങ്കിലും സമുദായത്തിന് കൂടിയേ തീരൂ.

ആത്മദർശനവും ചരിത്രവും

സെമിനാരിയിലും മതബോധനക്ലാസുകളിലും മതപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും അംഗീകാരം നേടുന്ന സമുദായചരിത്രവും പൊതുസമൂഹത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന സമുദായ ചരിത്രവും വ്യത്യസ്തമാകുക സ്വാഭാവികമാണ്. ചരിത്രം നൽകുന്നത് കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ്. കാഴ്ചപ്പാടുകളാകട്ടെ കാണുന്നവനെയും കാണുന്നവന്റെ നിലപാടിനെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ സമുദായത്തിന്റെയും ആത്മദർശനം—അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കിക്കാണുന്നതു പ്രത്യേക രീതിയിലായിരിക്കും. നസ്രാണി സമുദായത്തിന്റെ ആത്മദർശനമാണ് മാർത്തോമ്മായെക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ, ദേവാലയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, റമ്പാൻ പാട്ട്, മറ്റു നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ തുടങ്ങിയവയിൽ കാണുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ നസ്രാണികളെ എങ്ങനെ കണ്ടിരുന്നു എന്നതിന് ചെപ്പേടുകൾ, വിദേശികളുടെ പരാമർശങ്ങൾ, പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലംമുതലുള്ള ക്രൈസ്തവരേഖകൾ (ഉദാ: ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകൾ) തുടങ്ങിയവ മാതൃകകളാണ്. മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്ന ഫാ. പ്ലാസിഡ് പൊടിപാറയുടെ ഗവേഷണപരിശ്രമങ്ങളിൽ നസ്രാണിയുടെ ആത്മദർശനവും വിദേശിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടും ഇടകലർന്നു കാണുന്നു (2). അവിടംമുതൽ യൂറോപ്പിലേക്കു പോയി ചരിത്രപഠനം നടത്തിയ നമ്മുടെ വൈദികചരിത്രകാരന്മാരൊക്കെ പാശ്ചാത്യരേഖാശേഖരങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥക്കെട്ടുകളിലൂടെ നസ്രാണിസമുദായത്തെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരാണ്. പ്രാദേശികപാരമ്പര്യങ്ങൾ പഠിക്കാനോ ഉപയോഗിക്കാനോ അവരിൽ മിക്കവർക്കും കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമില്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തുപയോഗിച്ചു സംഗതികൾ ആകെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. ഇത്തരം ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങൾ, ധാരാളം രേഖകൾ കേരളത്തിൽ ലഭ്യമാക്കിയെങ്കിലും അശാസ്ത്രീയമായ സങ്കലനംകൊണ്ട് വികൃതമായ ചരിത്രസംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കാനാണ്

ഉപകരിച്ചത്. കേരള നസ്രാണികളുടെ ക്രിസ്മസ് ആചരണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റ് ഉത്സവങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും സുറിയാനിയിലും ലത്തീനിലുമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരണികളെടുത്തു തയ്യാറാക്കിയ പ്രബന്ധങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പുനരുദ്ധാരണത്തിനു മുതിരുന്നവർ ഇക്കാര്യം ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്ന്. നാടോടി വിജ്ഞാനം, പ്രാദേശികപുരാണങ്ങൾ, മുഖംതേഞ്ഞ ആചാരങ്ങൾ, വാക്കുകൾ (ഉദാ: രാക്കുളി, പിണ്ടിപ്പെരുന്നാൾ) തുടങ്ങിയവയിൽനിന്ന് നമുക്ക് ഏറെ മനസ്സിലാക്കാനുണ്ട്. മേൽ വിവരിച്ച രണ്ടു മൗലിക ചരിത്രദൗർബല്യങ്ങളിൽനിന്ന് നസ്രാണിസമുദായം മോചനം നേടിയാലേ അവർക്ക് അവരുടെ തനിമ കണ്ടെത്താനാവൂ. അതിനു പുതിയൊരു ചരിത്രസംസ്കാരമുണ്ടാകണം. നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയുള്ള പരിണാമത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്നത്തെ നസ്രാണിസമുദായം എന്നും പുനരുദ്ധാരണവാദം അശ്ലീലമാണെന്നും ചരിത്രത്തിന്റെ അനുസ്യൂതിയിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന സമൂഹോർജത്തിന്റെ രൂപഭേദങ്ങൾ ഭാവിയെ നിഴലിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും(3), അതിനാൽ ചരിത്രത്തെ നിരാകരിക്കാനാവില്ലെന്നും നാം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം

കേരള നസ്രാണി കത്തോലിക്ക സമുദായത്തിന് അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി എന്നും പറയാനുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ചുരുക്കെഴുത്താണ് "മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം"—Law of Thomas. നിയമം എന്ന വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ അതിന് ഇന്നുള്ള സാങ്കേതികാർത്ഥം കല്പിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിയമങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നത് എന്നു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിക്കറിയാം. സമൂഹത്തിന്റെ അംഗീകാരം നേടുന്ന വഴക്കങ്ങളാണു നിയമരൂപത്തിൽ ഉറയ്ക്കുക. കീഴ്വഴക്കങ്ങളാണ് നല്ല നിയമങ്ങൾ, അലിഖിത നിയമങ്ങൾ. സമൂഹ മനസ്സാക്ഷിയാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ. കാലം മാറുമ്പോൾ വിശദാംശങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടാകും. ഏറെ കഴുകുമരങ്ങൾ ഉയർത്താതെ അലിഖിതനിയമങ്ങൾ മാറിവരുന്നു. യാന്ത്രികലിഖിതനിയമങ്ങളാകട്ടെ നിയമലംഘനത്തിന്റെയും ന്യായവിചാരണയുടെയും ശിക്ഷാവിധിയുടെയും കർക്കശമായ നിരോധനാജ്ഞകളുടെയും വഴിയിലേക്കു നമ്മെ എത്തിക്കുന്നു(4). മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം ഒരിക്കലും നിയമസംഹിതയായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും അതേക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം നസ്രാണി സമുദായത്തിൽ സദാ സന്നിഹിതമായിരുന്നു. പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലത്തെ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ 'മാർത്തോമ്മാടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും' എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. പത്രോസിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമായ *മാർത്തോമ്മാടെ മാർഗ്ഗം* എന്ന പ്രയോഗമാണ് പോർത്തുഗീസുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും വലിയ ശീശ്മയായിത്തീർന്നത്.

> 'ഒരുവൻ തംപുരാൻ തന്റെ ശുദ്ധമാന ഒരു മാർഗ്ഗം ആകുന്നതിനെ (നൊം) ശെമഹൊൻ കെപ്പാടെയും മാർത്തൊമ്മാടയും വഴിപാടും മാർഗ്ഗവും രണ്ട എന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തരം ഒള്ളവര ഒണ്ടാക്കി ചമച്ചതിനെക്കൊണ്ട ശുദ്ധമാന സുനഹദൊസ ആകുന്ന ഈ

യൊഗത്തിന്ന സൂക്ഷം പെരികെ ഒണ്ട. എന്നാൽ പട്ടാങ്ങയുടെ നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കെക്കും മിശിഹാകർത്താവിനാൽ ശ്ലീഹന്മാര പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട പഠിച്ച മാർഗ്ഗവും വിശ്വാസവും മാമ്മെദീസായും ഒന്നെ ഒള്ളു... എന്നാൽ ഇതിന്ന മറുത്ത പറയുന്നവര ശുദ്ധമാന എവൻഗാലിക്ക എടത്തൂട അത്രെ ആകുന്നു എന്ന അറിക!'

(ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകൾ; രണ്ടു പ്രാചീന ഗദ്യകൃതികൾ, ചങ്ങനാശ്ശേരി 1976:19)

'മാർത്തോമ്മാടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും' എന്നതിനു പോർത്തുഗീസ് ചരിത്രകാരന്മാരും പിന്നീടു മററു പാശ്ചാത്യചരിത്രകാരന്മാരും അവരെയെല്ലാം വിശ്വസ്തമായി അനുകരിച്ച് വിദേശ പഠനം നടത്തിവന്ന നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വൈദികചരിത്രകാരന്മാരും ഉപയോഗിക്കുന്ന സംജ്ഞയാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം—Law of Thomas. സമകാലിക മതസാമൂഹിക സംജ്ഞകളുടെ പൊരുത്തം പരിഗണിച്ചു *'മാർത്തോമ്മാടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും'* എന്ന സുനിശ്ചിതാർത്ഥത്തിൽ *മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം* എന്ന സാങ്കേതിക സംജ്ഞ സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ഇതു കാനോൻ നിയമംപോലെ ഒരു പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ നിലവിൽവരുന്നതോ റദ്ദാകുന്നതോ ആയ നിയമസംഹിതയല്ല; മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്ക സമുദായത്തിന്റെ സംഘാത ജീവിതപ്രമാണമാണ്. അവരുടെ ചരിത്രപരിണാമഗതിയിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന ജീവിതശൈലിയാണ്. നസ്രാണി സമുദായ അവബോധമാണ്.

മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ കാതൽ ദൈവജനത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയാണ് സഭ എന്ന പ്രായോഗികപ്രമാണമത്രെ. സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും, മെത്രാനും വൈദികരും സഭാകൂട്ടായ്മയിൽനിന്ന് അധികാരവും വരവും സ്വീകരിക്കയും അവരോടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വൈദികരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും മെത്രാനെ അംഗീകരിക്കുന്നതിലും സഭാകൂട്ടായ്മയുടെ തീരുമാനത്തിനായിരുന്നു ആധികാരികത. പുരാതനകാലത്തു പള്ളിയോഗങ്ങളിലും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിലും അർക്കദിയാക്കോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിയമവാഴ്ചയുടെ പടവുകൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദേശക്കുറിയായിരുന്നു ഏററവും വലിയ സാക്ഷ്യപത്രവും പ്രമാണവും. ഇന്നു പേപ്പൽ ബൂളയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം അന്നു ദേശക്കുറിക്കുണ്ടായിരുന്നു. സമുദായനിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവർക്കു വിലക്കുകൾ കല്പിച്ചിരുന്നതു പള്ളിയോഗങ്ങളാണ്, വൈദികരാകാനുള്ളവരെ നാമനിർദ്ദേശംചെയ്തിരുന്നതു പള്ളിയോഗങ്ങളാണ്. വൈദികർക്ക് ജീവനാംശം നൽകിയിരുന്നതു പള്ളിക്കാരാണ്. മെത്രാനെ ദേവാലയത്തിലേക്കു പള്ളിയോഗം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയായിരുന്നു. സഭാകൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അതിവിശിഷ്ടമായ ഈ ദർശനം അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾ നിലനിറുത്താൻ കേരള നസ്രാണികൾക്കു കഴിഞ്ഞു. മെനേസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തപോലും ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് സംഘടിപ്പിച്ചത് അർക്കദിയാക്കോന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ മൗലികതത്ത്വങ്ങൾ പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുമാണ്. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിൽ നൂറ്റിരുപത്തിമൂന്ന് വൈദികരും അറുനൂറോളം അല്മായ പള്ളിപ്രതിനിധികളും പങ്കെടുത്തു.

ക്രൈസ്തവ റിപ്പബ്ലിക്ക്

'ഒരു ക്രൈസ്തവ റിപ്പബ്ലിക്ക്' എന്നാണ് നസ്രാണി സമുദായത്തിനു പുരാതനകാലത്തു വിദേശികൾ നൽകിയിരുന്ന വിശേഷണം. മറെറാരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ക്രൈസ്തവ ലോകത്ത് കേരള മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി സഭയ്ക്ക് അനന്യത നൽകിയിരുന്നത് അവരുടെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ഭരണക്രമമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആഗോളസഭയ്ക്ക് നസ്രാണി സഭ നൽകുന്ന മൗലികസംഭാവന• ഈ റിപ്പബ്ലിക്കൻ പൈതൃകമാണെന്നു നിസ്സന്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്താം. നസ്രാണി സമുദായത്തിന് ഒരു തലവനുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അയാൾക്കു സ്വന്തം സഭയോടായിരുന്നു ഉത്തരവാദിത്വം; സഭയോടു കണക്കുപറയാൻ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്നു. സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയായിരുന്നു മെത്രാനും അർക്കദിയാക്കോനും. ഈ തത്ത്വം പാശ്ചാത്യസഭ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയതു രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിലാണ്. നസ്രാണി സഭയ്ക്കാകട്ടെ ഇത് അവരുടെ വർഗ്ഗാവബോധത്തിൻെറ ഭാഗമായ ബോധ്യമായിരുന്നു. ദീർഘകാലത്തെ യാന്ത്രികശിക്ഷണവും മസ്തിഷ്ക പ്രക്ഷാളനവും നിമിത്തം 'സഭയിൽ ജനാധിപത്യമില്ല', 'എല്ലാ അധികാരവും ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാണ്', സഭയോടും സമുദായത്തോടും വ്യക്തമായി കണക്കുപറയുന്നത് വിശ്വാസവ്യതിയാനമാണ്' എന്നെല്ലാമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ സരളബുദ്ധികളും അവസരസേവകരും പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും നസ്രാണി മനസ്സ് ക്രൈസ്തവ റിപ്പബ്ളിക്കൻ സ്വപ്നത്തെ താലോലിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യസഭയിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു കാലത്തും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പങ്കാളിത്തബോധവും അവകാശബോധവും നസ്രാണിസഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് എക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവജനം അധ്വാനഫലം ചെലവഴിച്ച് പള്ളികൾ നിർമ്മിച്ച ചരിത്രം നസ്രാണിത്തനിമ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. ഇതു നസ്രാണി അഭിമാനത്തിൻെറ ഭാഗമാണ്. പാശ്ചാത്യദേശത്തുള്ള പല കത്തീഡ്രലുകളും മററു മനോഹരദേവാലയങ്ങളും രാജാക്കന്മാരുടെയോ സന്യാസഭവനങ്ങളുടെയോ സംഭാവനകളാണ്! ഇവിടത്തെ നസ്രാണിയോ, അവർ അന്നും ഇന്നും കുടുംബസ്വത്തു ചെലവഴിച്ചു പള്ളി പണിയിക്കുന്ന പാരമ്പര്യക്കാരാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് അവകാശബോധമുണ്ട്. മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിൻെറ ഈ അംശം നിരന്തരമായ വർഗ്ഗാഭിമാനമായി എക്കാലവും നസ്രാണികൾ സംവഹിച്ചിരുന്നു: ക്ഷുഭിതനായ പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാർ ചോദിക്കുന്നു. 'നിൻെറ (വിദേശമിഷണറിമാരുടെ) ഉപായവും തട്ടിപ്പുംകൊണ്ട് മലങ്കരയെയുള്ള ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാരൽ ചിലർ നിന്നെ കണ്ടും നിനക്കു കീഴുവഴങ്ങിയും ചെല്ലുന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ പള്ളികൾ നീയും നിൻെറ കാരണവന്മാരും പണീച്ചതും അല്ല. ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാരെയും ആരും നിനക്കു വിററിട്ടും ഇല്ല. ഞങ്ങളുടെ യൊഗത്തിന്നു നിന്നെ കൈക്കാള്ളുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ കൈക്കൊള്ളു. കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സില്ലാ എങ്കിൽ ബലം ചെയ്തു നിന്നെ കൈക്കൊള്ളിപ്പിപ്പാൻ നിന്നാൽ സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു അഹമ്മതി ആയ വചനങ്ങൾ ഇനി, ആരോടും പറഞ്ഞു എന്നു വരാതിരിക്കട്ടെ.' (വർത്തമാനപ്പുസ്തകം 1936: 504 - 505).

നസ്രാണി കത്തോലിക്കർ എങ്ങോട്ട്?

നസ്രാണികത്തോലിക്ക സഭ കോ വാദിസ് (Quo Vadis) എന്നു ചോദിക്കേണ്ട മുഹൂർത്തമാണിത്. ഇതു കുറെവിചാരണയ്ക്കുള്ള സന്ദർഭമല്ല. വിവിധ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ നസ്രാണി സമുദായത്തിലുണ്ടായ ധ്രുവീകരണം നമ്മുടെ അറിവിന്റെ ചക്രവാളങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തി സഭ, നസ്രാണിത്തനിമ, തനിമയാർന്ന സഭാഭരണക്രമം, സവിശേഷമായ ആധ്യാത്മികത തുടങ്ങിയ സങ്കല്പനങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചു ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് പവ്വത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടിനോടു യോജിച്ചു പോകുന്ന വടവാതൂർ പ്രൊഫസറന്മാരും നൽകിയ സംഭാവന പ്രത്യേക പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു. വടവാതൂരിലെ പൗരസ്ത്യവിദ്യാപീഠത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ വിജ്ഞാനീയത്തിനും കേരള ക്രൈസ്തവ പഠനത്തിനും വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകളാണ്. പ്രസ്തുത പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു വിയോജിക്കുന്നവർക്കുപോലും പഠനത്തിനു വക നൽകുന്നവയാണ് ആ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ. ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ലഘുലേഖകളും ഊമക്കത്തുകളും സൃഷ്ടിച്ച സാംസ്കാരിക മലിനീകരണം മറന്നുകൊണ്ടല്ല ഇക്കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

നസ്രാണി കാരണവന്മാരുടെ പരമ്പര

ലിറർജിയെക്കുറിച്ചുണ്ടായ വിവാദം വെറും പ്രാദേശികവടംവലിയായി തരംതാഴാതെ നിലനിറുത്തുന്നതിൽ അല്മായ നേതാക്കന്മാർ വഹിച്ച പങ്ക് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലിറർജിയിലൂടെ കടന്നുവരുന്നതു കൽദായീകരണമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് വിവാദത്തിനു പുതിയ മാനം നൽകിയത് ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേലും ഓശാനയുമാണ്. പിന്നീട് വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിലുണ്ടായ അല്മായ സംഗമങ്ങളിൽ നടന്ന ചർച്ചകൾ നിർണായക വഴിത്തിരിവായിത്തീർന്നു. നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലെ തലയെടുപ്പും അകളങ്കിതവ്യക്തിത്വവുമുള്ള കുറെയേറെ കാരണവന്മാർ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പൗരസ്ത്യ തീവ്രവാദത്തിനെതിരെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതോടെ കത്തോലിക്കാസഭയിലാകെ ഈ വിവാദത്തിന്റെ അലയൊലികൾ ചെന്നെത്തി. ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻ മധ്യപ്രദേശ് ഗവർണരും സുദീർഘമായ പൊതുജീവിതത്തിലൂടെ പൊതുസമൂഹത്തിൽ അതീവ ബഹുമാന്യനുമായ പ്രൊഫ. കെ.എം.ചാണ്ടി അവലംബിച്ച നിലപാട് അവിസ്മരണീയമാണ്. റോമിനും ഇന്ത്യൻ ഹയരാർക്കിയിലെ സുപ്രധാന അംഗങ്ങൾക്കും നസ്രാണി സമുദായം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധി ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹമാണ് മർമപ്രധാനമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചത്. നിർണായകഘട്ടത്തിൽ സഭയുടെ വിശാല താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയ കാരണവന്മാർ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹവും കൊച്ചി സർവകലാശാലാ മുൻ വൈസ് ചാൻസലർ, ഡോ. എം.വി. പൈലി, ശ്രീ വി.വി.ജോസഫ് (ഐ.എ.എസ്സ് (റിട്ട.), ഇന്ത്യൻ ന്യൂനപക്ഷകമ്മീഷൻ അംഗം ശ്രീമതി ആനി തയ്യിൽ, മുൻ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡണ്ട് ഈ.എം.ജോസഫ്, ഡി.സി.കിഴക്കെമുറി, പ്രൊഫ.പി.റ്റി.ചാക്കോ എന്നിവർ അനുസ്മരിക്കപ്പെടും. ഇതുപോലെ

സേവനമനുഷ്ഠിച്ച മറ്റു പല അല്മായ പ്രമുഖരെയും മനസ്സിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പട്ടിക അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരമല്ലല്ലോ ഇത്. ലിറർജി വിവാദത്തെയും നമ്മുടെ പൈതൃകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകളെയും, താത്ത്വിക-ബൗദ്ധിക മണ്ഡലത്തിൽ ഒതുക്കി നിർത്താൻ അല്മായർ ശ്രമിച്ചു എന്നത് ഈ സഭയുടെ ഭാവി ശുഭോദർക്കമാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു.

ദാസ്യത്തിന്റെ നേട്ടവും കോട്ടവും

ഇന്നത്തെ സഭയെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ പ്രതിസന്ധിയിൽ 'പള്ളിപ്പട'കൾക്കു പേരുകേട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെ 'പടയാളികളാ'യ അല്മായർ നിശ്ശബ്ദരായിപ്പോയി എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വീകരണങ്ങൾക്കും വിരുന്നുകൾക്കും ഉടുപ്പും വാളും ധരിപ്പിച്ച് പ്രദർശനവസ്തുക്കളായി എഴുന്നെള്ളിക്കാറുള്ള വന്ദ്യവയോധികർക്കും പ്രതിസന്ധിയിൽ ഒന്നും പറയാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിവിധ രൂപതകളിലെ യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഈ പ്രതിസന്ധിയോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു? ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ ഉപ്പായിരിക്കേണ്ട സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങൾ എന്തു ചെയ്തു? കുനിഞ്ഞു നിൽക്കാൻ കല്പന കിട്ടിയാൽ നിലത്തു വീണ് കുമ്പിടുന്ന പാരമ്പര്യക്കാരായ ധാരാളം വൈദികരും അല്മായരും ഇക്കാലത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തക്ക അവസരമെന്നു കരുതി തൊട്ടുമുന്നിലുള്ള അധികാരിയെ പ്രീണിപ്പിച്ച് സ്ഥാനക്കയറ്റം നേടിയവരും കുറവല്ല. ഇതെല്ലാം നസ്രാണി സമുദായത്തിലെ സ്ഥിതിഗതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ പ്രസക്തമാണ്. ഇതു കുറ്റവിചാരണയ്ക്കല്ല, ഭാവിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഊർജസംഭരണത്തിനാണ്, ഓർമയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നത്.

തനിമയും പൈതൃകവും

കേരള നസ്രാണിക്കത്തോലിക്കരുടെ തനിമയും പൈതൃകവും പലതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചുറപ്പിക്കാൻ ആസൂത്രിതപരിശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തത്ത്വനിഷ്ഠമായ ചർച്ച ഏറ്റവും പ്രസക്തമാകുന്നത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ കാതൽ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ഭരണക്രമമായിരുന്നു എന്ന വകതിരിവ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രകടമാക്കിയത് റവ. ഡോ. പ്ലാസിഡ് പൊടിപാറയായിരുന്നു എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികചരിത്രകാരന്മാരിൽ ഈ അംശം അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് റവ. ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴയാണ്(5). റവ. ഡോ. ആൻഡ്രൂസ് താഴത്തും മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ ആധാരശിലയായി ഭരണക്രമത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട് (6). മറ്റു പല പ്രമുഖ വൈദികചരിത്രകാരന്മാരും ഭരണക്രമമെന്ന മഹാസത്യം കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുകയോ നിസ്സാരമായി അവതരിപ്പിക്കയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു അതിരൂപതയുടെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഉദയം പേരൂർ സൂനഹദോസിനെക്കുറിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു വായിച്ചാൽ ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ വേരുകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് നടന്ന വർഷവും അതിൽ പങ്കെടുത്ത വൈദികരുടെ എണ്ണവും രേഖപ്പെടുത്തി ആ പ്രകരണം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു!

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത ഔദ്യോഗികപ്രതിനിധികളിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷവും അല്മായരായിരുന്നു എന്നും സഭയെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പള്ളിപ്രതിപുരുഷന്മാരായ അല്മായരുടെ അറിവോടും അംഗീകാരത്തോടുംകൂടി ജനാധിപത്യമര്യാദയിലാണ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നതെന്നും അതാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ കാതലെന്നും ഉള്ള സത്യം രഹസ്യമാക്കിവയ്ക്കേണ്ട അറിവായി മാറിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെയും സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെയും മറ്റും കാര്യം നിൽക്കട്ടെ. സഭാസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങൾപോലും അല്മായർ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന ശാഠ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്ന സഭാഭരണസംവിധാനത്തിന് മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമവുമായി ബന്ധമില്ല. സഭയുടെ സാമ്പത്തികജീവിതമെങ്കിലും അല്മായരുടെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിനു വിധേയമാക്കാം എന്ന വിവേകം അടുത്തകാലത്തു നസ്രാണികത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയത് ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചുബിഷപ്പായിരിക്കെ ഇന്നത്തെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ആൻറണി പടിയറയാണ്. അത് ഒരു വർഷംകൊണ്ട് നിലച്ചുപോയി. അത്രയ്ക്കു ശക്തമായിരുന്നു സമസ്ഥാനീയരുടെ എതിർപ്പ് എന്ന് ഊഹിക്കാം. കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയ റവ. ഡോ. ജോസഫ് കരിമ്പാലിയെ മാർത്തോമ്മ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സമുദായചരിത്രത്തിൽ അനശ്വരനാക്കുന്നത് ഈ സംഭവമാണ്. ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയുടെ ബജറ്റും (1984-85) വരവു ചെലവു കണക്കും (1983-84) പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിൽ അച്ചടിച്ച് അവതരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം കളമൊരുക്കി. ഒരു വർഷത്തെ ബജറ്റ് (1985-86) തയ്യാറാക്കിയതും പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിന്റെ സാമ്പത്തികകാര്യ സമിതിയാണ്. ഇന്നു നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പൊതുശൈലിയോ? കോടിക്കണക്കിന് ഉറുപ്പികയുടെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾപോലും രഹസ്യത്തിൽ നടത്തുന്നതാണ് ഇന്നു കേരളനസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലെ നിയമം! സഭാംഗങ്ങളോടു വരവുചെലവു കണക്കു പറയുന്നതും കൂടിയാലോചിക്കുന്നതും പാപമാണെന്ന മട്ടിലുള്ള ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളും മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമവും തമ്മിൽ എന്തു ബന്ധം! സാമ്പത്തികകാര്യത്തിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടേണ്ടതല്ല അല്മായ പങ്കാളിത്തം. സഭാ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും അതുണ്ടായേ തീരൂ. അതാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം—മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും: നസ്രാണി പൈതൃകവും.

തനിമ ആരാധനക്രമത്തിലോ?

നസ്രാണികളുടെ തനിമ ആരാധനക്രമത്തിലാണെന്നു ശക്തമായ ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇതിനുള്ള മറുപടി നസ്രാണി സമുദായചരിത്രത്തിൽനിന്നു കണ്ടെത്താം. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിൽ തുടങ്ങിയ ലത്തീനീകരണം ആരാധനക്രമത്തെയും സഭാഭരണക്രമത്തെയും ബാധിച്ചു. എന്നാൽ സമുദായം ക്ഷോഭിച്ചിളകിയത് സഭാഭരണക്രമത്തിൽ വിദേശികൾ ഇടപെട്ടപ്പോഴാണ്. അർക്കദിയാക്കോനെ അവഗണിച്ചും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തെ മറികടന്നും പ്രവർത്തിച്ചവർക്കെതിരെയുള്ള കലാപമായിരുന്നല്ലോ കൂനൻകുരിശു സത്യം. അന്നു ലത്തീനധികാരികളോടു വിടപറഞ്ഞുപോയവർ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതു

സഭാഭരണക്രമമാണ്, പഴയ കൽദായ സുറിയാനി കുർബാനയല്ല. തീർന്നില്ല, പാശ്ചാത്യനുകത്തിൽനിന്നു പുറത്തുകടന്ന് ഒരു സമൂഹമായിത്തീർന്ന പുത്തൻകൂറുകാർ അവരുടെ സഭാഭരണക്രമം നിലനിറുത്തി. എന്നാൽ യാതൊരു മനഃക്ലേശവും കൂടാതെ പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു; അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമം സ്വീകരിച്ചു (7). കൽദായ ആരാധനക്രമത്തിനുവേണ്ടി ഒരിറ്റു കണ്ണീർപോലും നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു കുതിച്ചു ചാടിയ ആ സമൂഹം തയ്യാറായില്ല. ഇന്നും ഓർത്തഡോക്സുകാരോ യാക്കോബായക്കാരോ മാർത്തോമ്മാക്കാരോ കത്തോലിക്കാ മലങ്കരക്കാരോ—ഇവരെല്ലാം മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളാണല്ലോ—പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പു നസ്രാണികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കൽദായ ആരാധനക്രമം പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല (8). ഇതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണ്. നസ്രാണിയുടെ ആത്മദർശനത്തിൽ, വർഗ്ഗാവബോധത്തിൽ കൽദായ ആരാധനക്രമം അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മൗലികഘടകമായിരുന്നില്ല. കൽദായ സുറിയാനിമുദ്ര ഡച്ചുകാർമുതൽ റോമിലെ പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിലിരിക്കുന്ന വെള്ളക്കാരായ ഏതോ വിദഗ്ദ്ധർ വരെയുള്ള വിദേശികൾ നമുക്കു പതിച്ചുതന്നതാണ്.

നസ്രാണിത്തനിമയും പുതിയ കാനോൻനിയമവും

പൗരസ്ത്യ കാനോൻ നിയമം വായിക്കുമ്പോൾ ചരിത്രബോധമുള്ള നസ്രാണിക്കു വേദന തോന്നും. മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ ചൈതന്യം അണുമാത്രമെങ്കിലും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഈ നിയമസംഹിതയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിലായിരുന്നു പൗരസ്ത്യ കാനോൻ നിയമസമിതിയുടെ ദീർഘകാല അധ്യക്ഷൻ (1972-1987). നമ്മുടെ പല വൈദികരും ഈ സമിതിയിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ തനിമയും ആഗോള ക്രൈസ്തവ പൈതൃകത്തിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാനവും തെളിച്ചുകാട്ടാൻ നമുക്കു കഴിയാതെപോയി. ഇതിൽ വ്യക്തികളെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ല. കേരളനസ്രാണിക്കത്തോലിക്കൻ ഇന്നും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ പാശ്ചാത്യ മേൽക്കോയ്മയിൽനിന്ന് മോചനം നേടിയിട്ടില്ല. "ഓം" പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തതുകൊണ്ടോ കാവിവസ്ത്രം ധരിച്ചതുകൊണ്ടോ കുന്തിരിക്കം പുകച്ചതുകൊണ്ടോ മറവിരി തൂക്കിയതുകൊണ്ടോ റവ. ഫാദർ ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തനാർ ബിരുദം ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടോ കുടിയൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല കൊളോണിയൽ വിധേയത്വം. നസ്രാണിമനസ്സ് ഇപ്പോഴും സായ്പിനെ കാണുമ്പോൾ കവാത്തു മറക്കുന്നു. സായ്പ് വരുന്നതു തങ്ങളെ നന്നാക്കാനല്ല, നശിപ്പിക്കാനാണ് എന്നു അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും അവർ ചരിത്രപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല (9). പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർത്തുഗീസുകാർ വന്നു, നസ്രാണിസഭ പിളർന്നു; കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കേതരരും ഉണ്ടായി. അന്ത്യോക്യർ വന്നു; പാത്രിയാർക്കീസുകാരും ഓർത്തോഡോക്സുകാരും ഉണ്ടായി. സി.എം.എസ്. മിഷണറിമാർ വന്നു; ഓർത്തഡോക്സുകാരും മാർത്തോമ്മാക്കാരും സി. എം. എസുകാരുമുണ്ടായി. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ലിറ്റർജിക്കാര്യത്തിൽ റോമിലെ പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘം ഇടപെട്ടു വിധിയും

അന്തിമവിധിയും നൽകി; കേരള നസ്രാണികത്തോലിക്കസഭ വ്യക്തമായ രണ്ടു ചേരികളായി. ഈ വിഭജനം ശാശ്വതീകരിക്കാൻ ഇടവരുത്താതെ മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സിനഡും സ്വതന്ത്ര ഭരണക്രമവും അനുവദിച്ച റോം പുതിയൊരു തുടക്കം കുറിച്ചു. പക്ഷേ, ഇതൊരു തുടക്കം മാത്രമാണ്. അധികാര ക്രമീകരണത്തിൽ മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും പൂർണ്ണമായി നടപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നസ്രാണിമനസ്സിൽനിന്ന് കൊളോണിയൽ സംസ്കാരം കുടിയൊഴിച്ചുവിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മേലാളർ കീഴാളർ ബന്ധം മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിലില്ല. എല്ലാവരും സഹോദരരാണ്. ആ സാഹോദര്യം ഉറപ്പാക്കുന്ന സഭാഭരണക്രമമുണ്ടാകണം. ഈ പ്രക്രിയയെ നിഷ്കോളണീകരണം (decolonisation) എന്നു വിളിക്കാം. നസ്രാണികത്തോലിക്കരുടെ ആത്മദർശനത്തിൽതന്നെ മാറ്റമുണ്ടാകണം. സഭാകൂട്ടായ്മയാണ് സഭയുടെ രൂപം. സഭയിലാണ് ക്രിസ്തു. അവിടെയാണ് അധികാരവും ശക്തിയും കൃപയും. ദൈവമക്കളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് സഭ നൽകുന്നത്. അവിടത്തെ നിയമങ്ങളുടെ ചാലകശക്തി സ്നേഹമാണ്; ബലപ്രയോഗവും മർദ്ദനവും ശിക്ഷയുമല്ല. ആഗോളസഭയ്ക്കും നമ്മുടെ ദേശീയ സംസ്കൃതിക്കും മഹത്തായ സംഭാവനയാണ് മാർത്തോമ്മയുടെ നിയമത്തിലൂടെ നാം നൽകുക. അത് ഊതിത്തെളിക്കാനുള്ള ഏതു പരിശ്രമവും അധികപ്പറ്റാവുകയില്ല.

നിഷ്കോളണീകരണം

നിഷ്കോളണീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കേരള നസ്രാണി കത്തോലിക്കർ പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം—അത് ഉപരിപ്ലവമെന്നു ചിലർക്കൊക്കെ തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും—അവരുടെ സമുദായനാമമാണ്. സുറിയാനി കത്തോലിക്കർ എന്നാണ് അവർ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ പേര് മാറ്റിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇത് ഒരു വികൃതിപ്പേരാണെന്ന വകതിരിവ് അത്യാവശ്യമാണ്. അതും വിദേശി നൽകിയ മറുപേര്. നസ്രാണികളുടെ പ്രാചീനരേഖകളിലൊന്നും ഈ വികൃതിപ്പേരില്ല. പ്രാചീനമലയാളരേഖകളിലെല്ലാം നസ്രാണികൾ, മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ, മാപ്പിളമാർ എന്നീ പേരുകളേ കാണുന്നുള്ളൂ. ഡച്ചുകാരാണ് സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേര് സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിൽ പ്രചാരത്തിലാക്കിയത്. ലത്തീൻ ആരാധനഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പുതിയ ക്രൈസ്തവരുമായി ഉറ്റസമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടാൻ ജാതിഭ്രമം നിമിത്തം മടിച്ചുനിന്ന പഴയ ക്രൈസ്തവരെ അവരുടെ ആരാധനഭാഷ മുൻനിറുത്തി സുറിയാനിക്കാർ എന്നു വിളിച്ചു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരായ ബ്രിട്ടീഷുകാർ അവജ്ഞ കലർന്ന ഈ നാമം അത്യുത്സാഹത്തോടെ സമുദായപ്പേരായി ഉപയോഗിച്ചു. അതിന് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് ഔദ്യോഗികസ്വഭാവവും വന്നു. സുറിയാനിക്കാരായ കത്തോലിക്കരെ കുറെക്കൂടി അവജ്ഞ കലർത്തി റോമാക്കാർ എന്നാണ് സി. എം. എസ്. മിഷണറിമാരും അവരുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെട്ട പുത്തൻകൂറ്റുകാരും വിളിച്ചിരുന്നത്. ഈ പേര് കോട്ടയം ഭാഗത്തു മാഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു ദശകമാകുന്നതേയുള്ളൂ. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് സുറിയാനിക്കാർ, റോമക്കാർ തുടങ്ങിയ വൈദേശികച്ചുവയുള്ള പേരുകളിൽ കലർന്നിരിക്കുന്ന കൊളോണിയൽ മനോഭാവവും അതിന്റെ

പിന്നിലുള്ള കൊളോണിയൽ ലക്ഷ്യങ്ങളുമാണ്. ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ദേശീയ ബോധം നശിപ്പിക്കാനും ആത്മാവബോധം വികലമാക്കാനും ഇത്തരം സംജ്ഞകൾക്കു കഴിയും എന്നു കൊളോണിയൽ യജമാനന്മാർ മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ തന്ത്രം ഫലിച്ചെന്നുവേണം കരുതാൻ. കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിക്രത്തോലിക്കരിൽ ഒരു വിഭാഗമെങ്കിലും അവരുടെ തനിമ തേടി സുറിയാനിയിലെ പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുകയാണല്ലോ. മധ്യപൂർവദേശത്തെ ആശ്രമങ്ങളിൽ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കുർബാനക്രമത്തിൽ നസ്രാണിത്തനിമ തേടുന്ന നിർഭാഗ്യാവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാൻ സുറിയാനിക്രത്തോലിക്കർ എന്ന പേരിനു കഴിഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടും അളക്കോലപ്പെടുത്താൻ കൊളോണിയൽ തന്ത്രം ഉപകരിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ മുൻപ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ്ഗാന്ധി തന്റെ സിറിയൻ സന്ദർശനത്തിനിടയിൽ നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞത് സിറിയയിൽനിന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ ദേശീയ ജീവിതത്തിന് വൈവിധ്യം നൽകുന്നു എന്നാണ്!. മഹാകവി കുമാരനാശാനും ഇതേ ആശയം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ബോധപൂർവം ബോധവൽക്കരണത്തിലൂടെ ഇന്ത്യയിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ പൊതുസമൂഹത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ അകത്തും പുറത്തും ശ്രമം നടക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷബോധവും തനിമവെറിയും സൃഷ്ടിച്ച് ഓരോ സമുദായത്തിലും അങ്കലാപ്പു സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ വേഷത്തിലും ഭാഷയിലും ആത്മദർശനത്തിലും മാറ്റങ്ങൾ നിർബന്ധപൂർവം നടപ്പിലാക്കുകയാണ്. നസ്രാണിക്രത്തോലിക്കരുടെ സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും പ്രവേശം നേടാതിരുന്ന സുറിയാനിവാക്കുകൾ ഇപ്പോൾ ചിലരുടെ പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പേരുകളായും (ഉദാ: ദനഹാലയം) പെരുന്നാളുകളുടെ മറുപേരുകളായും കടന്നുവരുന്നു. ആടിനെ പട്ടിയെന്നു വിളിച്ചുവിളിച്ച് അവസാനം അതിനെക്കൊണ്ടു കുരപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമാണിത്. സുറിയാനിക്കാർ എന്നു സ്വയം മുദ്രകുത്തി ചിലർ ഇപ്പോൾ സുറിയാനീകരണത്തിലൂടെ തനിമ നേടാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്! ഇവിടെ നസ്രാണികളുടെ ആത്മദർശനംപോലും അളക്കോലപ്പെടുന്നു. ഇവർ ഇപ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരാണ് തങ്ങൾ എന്നും തങ്ങളുടെ പൈതൃകം സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലാണ് തേടേണ്ടതെന്നും സമ്മതം മൂളുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ്. പുതിയ കാനോൻ നിയമത്തിൽ കേരള നസ്രാണിക്രത്തോലിക്കരെ കൽദായപാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ട സഭയായി എഴുതിച്ചേർത്തതിൽ പണ്ഡിതനായ കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിലിനും അനേകം വൈദിക സെമിനാരി പ്രൊഫസറന്മാർക്കും മനസ്സറിവുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. നാമെങ്ങനെ കൽദായരാകും എന്നു ചോദിക്കാൻകൂടി കഴിയാതെ അവർ കൊളോണിയൽ മാസ്മര പ്രഭാവത്തിലായിപ്പോയി. സുറിയാനി പ്ലൂസ്മകത്തിൽ കാണുന്നതെല്ലാം ഒററയടിക്കു നമ്മുടെ പൈതൃകമാക്കി മാറ്റിയ കൊളോണിയൽ തന്ത്രത്തിന്റെ കരുത്ത് ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കി നസ്രാണികൾ നിഷ്കോളണീകരണത്തിന് ഒരുമ്പെടണം. *പുനരുദ്ധാരണമല്ല വേണ്ടത്, തനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയവും തത്ത്വനിഷ്ഠവുമായ പഠനത്തിലൂടെയുള്ള നവീകരണം വേണം.* ചരിത്രഗതിയിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന തനിമ വളർത്തിയെടുക്കണം. ഒന്നിനെയും ചരിത്രത്തിൽനിന്നു

തുടച്ചുനീക്കാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. നസ്രാണി സമുദായചരിത്രത്തിൽ നസ്രാണിയുണ്ട്—നസ്രാണി(=ക്രിസ്ത്യാനി) അറബിവാക്കാണ്. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിയിലെ, മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനിയാണ്. കത്തോലിക്കയിൽ ലത്തീനും ഇംഗ്ലീഷും ചുവയ്ക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഇവയെല്ലാം മലയാളത്തിലാണ് കലർന്നിരിക്കുന്നത്. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സഭ എന്ന് ഈ സഭയെ പേരുവിളിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. അതിൽ ചരിത്രത്തനിമയും വ്യക്തതയുമുണ്ട്. ഏതായാലും സീറോ മലബാർ സഭ എന്ന ശൂന്യസംജ്ഞയെക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടും മികച്ചതാണ് ഈ പേര്. ഒരു പൊരുളുമില്ലാത്ത പേടായ പേരാണ് ശൂന്യസംജ്ഞ. സീറോ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരനുണ്ടാകുന്നതും 'ശൂന്യം'ർത്ഥമാണല്ലോ.

സത്യത്തെ മറയ്ക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദത

വിശ്വാസവും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന സഭാവ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും വിസ്തരിച്ചെഴുതിയ ഒരു നസ്രാണി സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത് ആരാധനക്രമത്തിലും ആദ്ധ്യാത്മികതയിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലുമാണ് അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന തനിമ പ്രകടമാകുക എന്നാണ്. ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ പതിയിരിക്കുന്ന അപകടമാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം ഇന്നു നേരിടുന്ന ഗംഭീര വെല്ലുവിളി. ഇവിടെ ഭരണക്രമത്തെക്കുറിച്ച് ഒരക്ഷരം മിണ്ടുന്നില്ല. നസ്രാണി സമുദായത്തിന് സ്വന്തമെന്ന് ആഗോള ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ അവകാശപ്പെടാനുള്ളതു റിപ്പബ്ലിക്കൻ ഭരണക്രമമാണ് എന്നിരിക്കെ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പാലിക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദത സജീവശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു. എല്ലാ അധികാരസ്ഥരും സന്യാസസഭകളിലെ പല വൈദികചരിത്രകാരന്മാരും മലപോലെ വളർന്നു നിൽക്കുന്ന ഈ ചരിത്രസത്യത്തെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ മറച്ചുകളയാം എന്നു കരുതുകയാണ്. ഈ തന്ത്രം അത്യന്തം വിജയകരമായി നസ്രാണിസഭയിൽ ആദ്യം പരീക്ഷിച്ചത് ഫ്രാൻസീസ് റോസ് എന്ന മെത്രാനാണ്. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനുശേഷമുണ്ടായ ലത്തീൻ പാരമ്പര്യക്കാരനായ ഈ മെത്രാൻ 1606 -ൽ നടപ്പിലാക്കിയ നടപടിക്രമം വായിച്ചുപോകുമ്പോൾ മൗനം എങ്ങനെ ഫലപ്രദമായ അടിച്ചമർത്തലാകാം എന്നു മനസ്സിലാകും. നസ്രാണി സഭയുടെ നടപടിക്രമമാണിത്. ഇതിൽ മെത്രാന്റെയും വികാരിയുടെയും അധികാരാവകാശങ്ങൾ ദീർഘദീർഘമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. സഭയുടെ തലവനായ അർക്കദിയാക്കോന്റെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു മാന്യമായ പരാമർശങ്ങളേ ഇല്ല. മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തെക്കുറിച്ചും ഒരക്ഷരം മിണ്ടുന്നില്ല. അർത്ഥഗർഭമായ ഈ മൗനത്തിന്റെ ഇടനാഴിയിലൂടെയാണ് കേരളനസ്രാണി റിപ്പബ്ലിക്കിലേക്ക് പാശ്ചാത്യമാതൃകയിലുള്ള രാജകീയ മെത്രാൻ ഭരണം കടന്നുകയറിയത്. റോസ് മെത്രാന്റെ കാലംമുതൽ മെത്രാന്മാരുമായി ഏറ്റുമുട്ടി സമുദായ നേതാവായ അർക്കദ്യാക്കോനും പള്ളിയോഗവും അനുഭവിച്ച ചേതങ്ങളുടെ കണക്ക് ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുക. പുതിയ സിനഡും മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സ്ഥാനവും സ്വതന്ത്രപദവിയും നസ്രാണിസഭയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന ഈ ചരിത്രമുഹൂർത്തത്തിൽ മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തെക്കുറിച്ചും തനിമയാർന്ന ഭരണക്രമത്തെക്കുറിച്ചും

മൗനമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ സമുദായം നിഷ്കോളണീകരണത്തിന്റെ പാതയിലല്ല. ഇതു സഭ മുഴുവൻ ജാഗ്രതയോടെ പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

കേന്ദ്രസംവിധാനങ്ങൾ

മാർത്തോമ്മയുടെ നിയമം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഐക്യം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കാൻ കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ്. എല്ലാ പള്ളികൾക്കും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളിലൂടെയോ, പ്രതിനിധികളുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളിലൂടെയോ, സജീവ പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കുന്ന ഒരു സമിതി ഉണ്ടാകണം. നസ്രാണി സഭയെ സംബന്ധിച്ച മൗലിക തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം അന്തിമമായി പരിഗണിക്കാനുള്ള അവകാശം ഈ സമിതിക്കുണ്ടായിരിക്കണം. സവിശേഷമായ ആത്മീയാധികാരമുള്ള മെത്രാന്മാരടങ്ങുന്ന സിനഡും മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പും മേല്പറഞ്ഞ സമിതിയോടു വിശദീകരണം നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കും. സഭാ മാനേജിംഗ് കൗൺസിലും വേണം. ഇതായിരുന്നു മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ചൈതന്യം. സഭയുടെ, സാമ്പത്തികമായ ഭരണത്തിലുള്ള അതീവരഹസ്യ സ്വഭാവം ഒഴിവാക്കി അക്കാര്യങ്ങൾ ബജറ്റ് രൂപത്തിലോ വരവുചെലവു കണക്കായോ പ്രസ്തുത സമിതിയെ അറിയിക്കണം. വൈദികർക്കും, അല്മായർക്കും ആ സമിതിയിൽ മാന്യമായ പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. സന്യാസസഭകൾക്ക്, ഈ സമിതിയോട് നൈയാമികമായ വിധേയത്വം ആവശ്യമാണ്. അവരുടെ പൊന്തിഫിക്കൽ സ്വഭാവവും വ്യക്തിത്വവും മറ്റും സഭാത്മക പ്രവർത്തനത്തിനു വിഘാതമാകാത്ത തരത്തിൽ പുനർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യേണ്ടിവരും. സഭയിലെ മെത്രാന്മാർ നസ്രാണി സഭയുടെ പൊതുമേലധ്യക്ഷകരായിരിക്കണം. ആവശ്യവും അഭിരുചിയും അനുസരിച്ച് അവരെ ഓരോരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കാൻ സഭയ്ക്കു കഴിയണം. ഇതു നസ്രാണിസഭയുടെ ഐക്യത്തിനും വ്യക്തിത്വത്തിനും അത്യാവശ്യമാണ്. ആരാധനക്രമമടക്കമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സഭയുടെ പൊതുനിശ്ചയപ്രകാരമല്ലാതെ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഇതു മുൻകരുതലാകും.

മതബോധനം

മതബോധനം ഇന്ന് നസ്രാണി സഭയിൽ വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് മസ്തിഷ്ക പ്രക്ഷാളനത്തിനുള്ള വേദികളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിലും ഐകരൂപ്യം വരുത്തി നസ്രാണി സഭയുടെ വ്യക്തിത്വം നിലനിറുത്താൻ കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനം കൂടിയേ തീരൂ. ഇത്തരം സംവിധാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ കേരളത്തിലെ മറ്റു നസ്രാണിസഭകളുടെ മാതൃകകൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും മാർത്തോമ്മാ സഭയും തങ്ങളുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്വഭാവവും റിപ്പബ്ലിക്കൻ സ്വഭാവവും കുറെയെങ്കിലും പൊരുത്തപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ കരടറ ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ് ആ സഭകളിലുള്ളത് എന്ന അഭിപ്രായം ഇതെഴുതുന്ന ആൾക്കില്ല. കേരളീയ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ഭരണ

സംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും നല്ല അറിവുള്ള എത്രയോ അല്മായർ നസ്രാണി സമുദായത്തിലുണ്ട്. അവരുമായി കൂടിയാലോചിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയുണ്ടായാൽ മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം പ്രായോഗികമാക്കാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ വളരെ വേഗം കരുപ്പിടിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

ശാന്തരായിരുന്നു തെറ്റു ചെയ്യരുത്

സഭയുടെ സുസ്ഥിതിക്കും സമുദായ ഐക്യത്തിനും പള്ളിയോഗങ്ങളും അല്മായ പങ്കാളിത്തമുള്ള സമിതികളും അപകടകരമാണ് എന്ന ആശങ്ക പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാറുണ്ട്. ജനകീയസംവിധാനങ്ങൾ കുറ്റമറ്റവയല്ല. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ മറ്റൊരു ഭരണക്രമം ഇന്നോളം വികാസം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾക്കാണെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അവരുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും. വേദപുസ്തകവും, ദുർബലരായ മനുഷ്യർ സംവഹിക്കുന്ന ഈശ്വരനിയോഗമായിട്ടാണ് സഭാത്മക പ്രവർത്തനം ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുത്തു സഭാത്മകപ്രവർത്തനം പുനർക്രമീകരിക്കുന്നതിൽ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികത്തോലിക്കർക്കുണ്ടായ കാലതാമസം അസുഖകരമായ ലിറ്റർജി വിവാദമായും കുരിശുവഴക്കായും പൊട്ടിയൊലിച്ചു. അതിനുള്ള ചികിത്സ സഭയുടെ കൂട്ടായ്മ വ്യവസ്ഥാപിതമായി പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ്. മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും വിശദമായി പരിശോധിച്ചു നിഷ്കോളണീകരണത്തിലൂടെ തങ്ങളുടെ തനിമ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിക്കത്തോലിക്കർ മുന്നിട്ടിറങ്ങട്ടെ. ആർച്ചു ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് പവ്വത്തിലിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവം ഇവിടെ ഓർമിക്കാവുന്നതാണ്.

'ചിലപ്പോൾ നാം ശാന്തരായിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ തെറ്റു ചെയ്യുകയാണ്. ചാൾസ് ഡിക്കൻസിന്റെ ഒരു നോവലിൽ ഒരു ഓർഫണേജിലെ ഒലിവർ ടിസ്റ്റ് എന്ന ബാലൻ അവിടത്തെ ശാന്തത ഭഞ്ജിക്കുന്നതു നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. മതിയായ ഭക്ഷണം കൊടുക്കാതിരുന്നപ്പോൾ അനാഥാലയത്തിലെ അന്തേവാസികളൊക്കെ നിശ്ശബ്ദരായിരുന്നതേയുള്ളു. പുറമേ, അവിടെ എല്ലാം ഭദ്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം വിശന്നു തളർന്ന ഒലിവർ ടിസ്റ്റ് തനിക്കു തന്ന ഭക്ഷണം മതിയാകാതെ വന്നപ്പോൾ I want more—എനിക്ക് കുറേക്കൂടി വേണം എന്നു പറഞ്ഞത് അവിടെ വലിയ ഒരു പ്രക്ഷോഭമായിപ്പോയി. ഏതാണ്ടിതുപോലെയാണിവിടെയും സംഭവിച്ചത്. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദിക്കുക മാത്രമാണ് നാം ചെയ്തത്. സഭയുടെ അവകാശങ്ങൾ പൂർവിക പരിശുദ്ധി നേടിയെടുക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം.' (കതിരൊളി, ഒക്ടോബർ 1991, ചങ്ങനാശ്ശേരി പുറം 12-13.)

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1 സാമൂഹികമായോ സാമ്പത്തികമായോ ക്ലേശിക്കുന്ന മിക്ക കുടുംബങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്ന ഒരു പല്ലവിയുണ്ട്: 'പണ്ടു പണ്ടു നമുക്ക്

നല്ല നിലയായിരുന്നു; ദാ, ഈ കൊള്ളരുതാത്തവന്മാരെല്ലാം കടന്നുകയറിവന്നു നമ്മെ കബളിപ്പിച്ചു നശിപ്പിച്ചതാണ്.' മറ്റുള്ളവരിൽ പഴിചാരി സ്വന്തം ദൗർബല്യങ്ങൾ മറച്ചുപിടിക്കുന്ന ഈ മനോഭാവം വർഗ്ഗീയജ്വരമായും ഹിംസയായും വളരുന്നതു കേരളത്തിലും ഭാരതത്തിലും മാത്രമല്ല വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽപോലും കാണാവുന്നതാണ്. ജർമ്മനിയിലെ നവനാസികൾ ജർമ്മൻ വംശജരല്ലാത്ത സഹപൗരന്മാരെ ചൂണ്ടി ഇതു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക.

2 Podipara, Placid J
1970
The Thomas Christians,
Darton,Longmann and
Todd- London

3 എന്താണ് പമ്പാനദിയുടെ തനിമ എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നു എന്നു കരുതുക. ഋതുഭേദങ്ങളും ദേശഭേദങ്ങളും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു വെറുമൊരു നിശ്ചലവസ്തുവായി നദിയെ അവതരിപ്പിക്കാനാവില്ല. ഋതുഭേദങ്ങളും ദേശഭേദങ്ങളും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ അതിവർത്തിക്കുന്ന പ്രതിഭാസമായി നദിയുടെ വ്യക്തിത്വം കണ്ടെത്തേണ്ടിവരുന്നു. ചരിത്രഗതിയിൽ പ്രകാശിതമാകുന്ന സമുദായത്തനിമയും ഇതുപോലെ കണ്ടെത്തണം!. നദിയുടെ സ്വത്വവും വ്യക്തിയുടെ സ്വത്വവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യവിചാരത്തിൽ ഹെർമ്മൻ ഹെസ്സെയുടെ സിദ്ധാർത്ഥ എന്ന നോവലിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലാവുന്നതാണ്.

4 മതസമൂഹങ്ങളിൽ ലിഖിതനിയമങ്ങൾ യാന്ത്രികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അപകടം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഗലീലിയോ സംഭവം മാത്രം മതി. അന്നത്തെ പാശ്ചാത്യ റോമൻ സഭയുടെ കാനോനിക ഭരണം എത്രത്തോളം അന്ധവും ഹിംസാത്മകവുമായിപ്പോയി എന്ന് ഇന്നത്തെ മാർപ്പാപ്പ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അന്നത്തെ ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാരെക്കാൾ തത്ത്വ നിഷ്ഠമായി ബൈബിൾ മനസ്സിലാക്കിയത് ഗലീലിയോ ആയിരുന്നു എന്ന് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ ഖേദപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. ഗലീലിയോ സംഭവം ഇന്ന് ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നില്ലേ? നസ്രാണിക്കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ നടന്ന ലിറർജി വിവാദത്തിന് ഇരയായി അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരെയും അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരെയും സഭാവിരുദ്ധരെന്നു മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവരെയും കുറിച്ചു മാപ്പു പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ടാകാൻ ഏതായാലും നൂറാണ്ടുകൾ വേണ്ടിവരില്ല! ഇപ്പറഞ്ഞ 'ഗലീലിയോ ഫാക്ടർ' പരിഗണിക്കുമ്പോൾ നസ്രാണികളുടെ മാർത്തോമ്മാ നിയമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം.

5 റവ.ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴയുടെ മിക്ക ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇക്കാര്യം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനം പ്രത്യേക പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു.

Koodapuzha, Xavier
1985
The Ecclesiology of
the Thomas Christians,
Ecclesial identity of
the Thomas Christians,
Oriental Institute, Kottayam.

ഈ ലേഖനത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ തനിമയാർന്ന ഭരണക്രമത്തിന്റെ പ്രചോദനം അപ്പോസ്തലരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അപ്പോസ്തലരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ 6:1-6

'ആ ദിവസങ്ങളിൽ ശിഷ്യരുടെ എണ്ണം വർധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ദിവസം തോറുമുള്ള വിഭവവിതരണത്തിൽ തങ്ങളുടെ വിധവകൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഗ്രീക്കുകാർ എബ്രായർക്കെതിരെ പിറുപിറുത്തു. അതുകൊണ്ട്, ആ പന്ത്രണ്ടുപേർ ശിഷ്യസമൂഹത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ ദൈവവചനപ്രഘോഷണം ഉപേക്ഷിച്ചു ഭക്ഷണവിതരണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു ശരിയല്ല. അതിനാൽ സഹോദരരേ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു സമ്മതരും വിജ്ഞാനവും ആത്മാവും നിറഞ്ഞവരുമായ ഏഴുപേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. അവരെ ഞങ്ങൾ ഈ ജോലിക്കായി നിയോഗിക്കാം. ഞങ്ങളാകട്ടെ പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും ഏകാഗ്രചിത്തരായി ഇരുന്നുകൊള്ളാം." അവർ പറഞ്ഞത് എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.'

ഇങ്ങനെ പറയാനും ചെയ്യാനും കഴിഞ്ഞാലല്ലാതെ മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ ചൈതന്യം നസ്രാണിക്കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മറ്റു മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി സമുദായങ്ങൾ എങ്ങനെ കാലോചിതമായി ഈ ഭരണക്രമം നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുകൂടി ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴയുടെ ലേഖനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

6 Thazhath, Andrews 1987 — The Juridical Sources Of the Syro Malabar Church, Paurasthya Vidyapitam, Kottayam P 1-62

മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയവും വിശദവുമായ പരാമർശം ഇവിടെ വായിക്കാം. എങ്കിലും കൽദായബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതിശയോക്തിപരമായ പൂർവധാരണ അങ്ങിങ്ങ് മൂടുപടലങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന കാര്യം മറക്കുന്നില്ല. പ്ലാസിഡ് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പൊതുദൗർബല്യമാണിത്. നസ്രാണിസഭയുടെ പൗരസ്ത്യ തനിമ വാദിച്ചുറപ്പിക്കാൻ ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സാഹസികമായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട ഫാദർ പ്ലാസിഡിന് ഒരു പ്രായോഗികതന്ത്രമെന്നനിലയിൽ കൽദായകുടുംബത്തിൽ ചേർന്നു നിന്നു കൊണ്ട് ആശയസമരം നടത്തേണ്ടിവന്നിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ശീശ്മയും വിഘടനവാദവുമായി അതു മുദ്രകുത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. കൽദായബന്ധം ഒരു കടുംപിടുത്തമായും മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി സമുദായത്തിന്റെ തനിമയുടെ അടിത്തറയായും അവതരിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രഭാവ കാലത്താണ്. കൽദായബന്ധം നിശ്ശേഷം അവഗണിക്കാതെ അർഹിക്കുന്നിടത്തോളം മാത്രം അതിന് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതാകും വിവേകം.

7 ആരാധനക്രമമാണ് മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിയുടെ ഐഡൻറിറ്റിക്ക് അടിത്തറ എന്നു വാദിക്കുന്ന പലരും മറന്നുപോകുന്ന ചരിത്രസത്യമാണിത്. ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴ(1985:81) എഴുതുന്നു: "This community which gradually came to be known as the Jacobites, preserved some of their ecclesial traditions though on the whole they gave up their own liturgy and adopted the West Syrian one. Because of this they are called Puthenkuttukar(the new party). Among them also Palliyogam plays a very decisive role." കൽദായ ആരാധനാക്രമം 1665 മുതൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടും അവരുടെ നസ്രാണിത്തനിമ നിലനിന്നു, അതു പള്ളിയോഗസമ്പ്രദായത്തിലൂടെയാണ്. ഈ ചരിത്രപാഠം നൽകുന്ന സന്ദേശം വ്യാഖ്യാനിച്ചു വെളിവാക്കേണ്ടതില്ല.

8 ചരിത്രത്തിൽ മായം ചേർക്കാൻ ചിലർ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയെ മറയാക്കാറുണ്ട്. അവർ വികാരഭരിതരായി പറയും: 'നോക്കൂ, മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്നുള്ള ക്രൈഹികപാരമ്പര്യം അനുസ്യൂതം നിലനിറുത്തിയ തനിമയുള്ള സഭയാണ് സീറോമലങ്കരസഭ.' മാർത്തോമ്മായുടെ 'മാർഗ്ഗവും വഴിപാടുമാണ്' ക്രൈഹിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമെങ്കിൽ ചരിത്രഗതിയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വ്യതിയാനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ സഭയാണ് കത്തോലിക്കാ മലങ്കര സഭ (റീത്ത്). പള്ളിയിൽ കേൾക്കുന്ന ഭാഷയിലെ സുറിയാനിച്ചുവയോ മെത്രാന്റെ ശിരോവസ്ത്രമോ അല്ല നസ്രാണിത്തനിമ. കൽദായ ആരാധനക്രമമോ തനിമയാർന്ന ഭരണക്രമമോ ഇവയിൽ ഏതാണ് നസ്രാണിത്തനിമയുടെ അടിത്തറ എന്നതിലേ ചരിത്രകാരന്മാർക്കും സഭാവിജ്ഞാനികൾക്കും തർക്കമുള്ളു. ഇവയിൽ ഏത് അടിത്തറയായി സങ്കല്പിച്ചാലും മലങ്കരസഭയ്ക്കു അതു നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നു പറയേണ്ടിവരും. 8-ാം നമ്പർ അടിക്കുറിപ്പിൽ ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴയെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ കൽദായ ആരാധനക്രമം അവർ പണ്ടുപണ്ടേ വച്ചൊഴിഞ്ഞു.അങ്ങനെയാണ് അവർ പുത്തൻകൂറ്റുകാരായത്. പിന്നീട് മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ കാലത്തു റോമുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ടപ്പോൾ തനിമയാർന്ന ഭരണക്രമംകൂടി ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ നസ്രാണിത്തനിമയുടെ രണ്ടു മൗലിക ഘടകങ്ങൾ ചരിത്രഗതിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു സഭയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഇതാണ് അനുകരണീയമായ നസ്രാണി മാതൃക എന്നു പറയുന്നതിലെ തന്ത്രം ശ്രദ്ധേയമാണ്. മലങ്കര കത്തോലിക്കർക്ക് പൗരസ്ത്യമെന്നു പറയാൻ ഇന്നുള്ളത് മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചു മൗലികഘടകങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അപ്രധാനങ്ങളായ ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക, പാശ്ചാത്യ സഭയിലെ അധികാരസംവിധാനം നിലനിറുത്തുക—ഇതാണ് തന്ത്രമെന്നു തോന്നുന്നു. മലങ്കര സഭയിലെ മെത്രാന് സന്യാസവേഷമുണ്ട്. റോമൻ സഭയിലെ രാജകീയ മെത്രാൻ പദവിയുടെ സർവതന്ത്രസ്വതന്ത്രമായ അധികാരമുണ്ട്. ഇവ ഇണച്ചുകെട്ടി കൊണ്ടുപോകുന്നത് അധികാരസ്ഥർക്കു സൗകര്യപ്രദമാണ്. എഴുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത രാജി സമർപ്പിക്കണം എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതു പൗരസ്ത്യസഭയിലെ വഴക്കമല്ല എന്നും കോടിക്കണക്കിനുള്ള സ്വത്തുക്കൾ വീട്ടുമുതൽപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു ശരിയാണോ എന്നു ചോദിക്കു

മ്പോൾ അതു കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ദൈവനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള ക്രമീകരണമാണ് എന്നും പറയുന്നതാണ് 'അനുസ്യൂതമായ ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യം' എന്നു സ്വന്തം സഭയിൽപ്പെട്ടവരെ പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമം നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല തമാശയാണ്. ഈ തമാശ മനസ്സിലാക്കാൻ കെല്പില്ലാത്ത മന്ദബുദ്ധികളോ നസ്രാണികൾ?

9 ഒന്നാലോചിച്ചാൽ, സായ്പിനോടു മതപരമായ ബന്ധമുണ്ടായിട്ടുകൂടി പാശ്ചാത്യ മേൽക്കോയ്മയിൽനിന്നു കുതറിച്ചാടി രക്ഷപ്പെടാൻ തുടക്കംമുതൽ ശ്രമിച്ച ഒരു പാരമ്പര്യം നസ്രാണിക്കുണ്ട്. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനു മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സംഭവങ്ങൾ, കൂനൻകുരിശു സത്യം, നാട്ടുമെത്രാന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടം, 'സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ അല്മായരായ നസ്രാണി നായകർ വഹിച്ച പങ്ക് ഇവയെല്ലാം ഇവിടെ ഓർമിക്കാം. എങ്കിലും നാട്ടു മെത്രാന്മാരെ ലഭിച്ചതുമുതൽ ഈ പ്രതിരോധബുദ്ധി കുറഞ്ഞുവരികയാണ്.

മറെറാരു കാര്യം:

സായ്പിനോടു കാണിക്കുന്ന വിധേയത്വം നസ്രാണികളുടെ കുത്തകയൊന്നു മല്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാരോടു പടവെട്ടി വീരസ്വർഗം പൂകിയ പഴശ്ശി കേരളവർമ പോലും തലശ്ശേരിയിലെ ബ്രിട്ടിഷ് അധികാരിക്ക് എഴുതുന്ന കത്തുകളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പല്ലവി ചേർക്കുന്നു:

'സായ്പ അവർകൾ ബുദ്ധിയുള്ളവരല്ലോ ആകുന്നു. കൊ.വ. 972 ധനു 5- എ.ഡി. 1796 ഡിസംബർ 17-ന് പഴശ്ശി രാജ അയച്ച കത്തിൽനിന്ന്, ട്യൂബിങ്ങൻ സർവകലാശാലയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന തലശ്ശേരി രേഖകൾ. മാർത്തോമ്മ നസ്രാണി കത്തോലിക്ക സഭയിലെ ആരാധനക്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്തിമവിധി റോമിലെ പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിലിരിക്കുന്ന സായ്പന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ചാലേ ശരിയാകൂ എന്നു ശഠിക്കുന്നവർ ഇതേ പല്ലവി ആവർത്തിക്കുകയാണ്.

11. സക്കറിയ, സ്കറിയാ 1976; രണ്ടു പ്രാചീന ഗദ്യകൃതികൾ, ചങ്ങനാശ്ശേരി പുറം 1, 111, 140 കാണുക.

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകളുടെയും (1599) റോസ് മെത്രാന്റെ നിയമാവലിയുടെയും (1606) പ്രാരംഭത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായി മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ എന്ന പേരാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മാർത്തോമ്മാ നിയമമനുസരിച്ചുള്ള സഭാഘടനയെക്കുറിച്ച് ഡോ. കുടപ്പുഴ

(ഭാരതസഭാ ചരിത്രം ഒന്നാം പതിപ്പിൽനിന്നും)

"മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ തനതായൊരു ജീവിതശൈലി വളർത്തിയെടുത്തിരുന്നു. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസവും ഇന്നാട്ടിലെ സംസ്കാരവും സമഞ്ജസമായി സമരസപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒന്നാണിത്. ഹൈന്ദവർക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ തങ്ങളുടേതായ മതവിശ്വാസവും സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളും കോട്ടം കൂടാതെ പരിപാലിക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരുടെ ബഹുമാനാദരവുകൾക്ക് അർഹരാകാനും സാധിച്ചിരുന്നു". (പേജ്-273)

"വൈദീകർ രൂപതയ്ക്ക് വേണ്ടിയല്ല ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് പട്ട മേറ്റിരുന്നത്. വിവാഹജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കും വൈദികപട്ടം നൽകിയിരുന്നു.(പേജ് 278)

ഇടവക പ്രതിനിധികൾ ദേശക്കുറി നൽകിയാണ് വൈദികാർത്ഥിയെ മെത്രാന്റെ അടുത്ത് പട്ടമേൽക്കാൻ അയച്ചിരുന്നത്. (പേജ് 278)

പള്ളിയോഗം

"പള്ളിയുടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത് പള്ളിയോഗമാണ്. കുടുംബത്തലവന്മാരും തദ്ദേശവൈദികരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു യോഗമാണ് ഓരോ സ്ഥലത്തേയും പള്ളിഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇടവക വൈദികരിൽ പ്രായംചെന്ന ആളാണ് പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. അദ്ദേഹംതന്നെയാണ് പള്ളിയിലെ മതകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതും. പള്ളിയോഗം പള്ളിയുടെ ഭൗതിക സ്വത്തുക്കളുടെ മാത്രമല്ല ഇടവകയിലെ ക്രിസ്തീയജീവിതം മുഴുവന്റേയും മേലന്വേഷണം വഹിച്ചിരുന്നു. പരസ്യപാപം സംബന്ധിച്ച കേസുകൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നത് ഈ യോഗമാണ്. സഭാസമൂഹത്തിൽനിന്ന് തല്ക്കാലത്തേക്ക് പുറന്തള്ളുവാൻ അധികാരവും യോഗത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

പല പള്ളികൾ ചേർന്നുള്ള പൊതുയോഗം

പ്രാദേശിക താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പല ഇടവകകളുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഒരുമിച്ചുകൂടി തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നു. പൊതുതാല്പര്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലെയും പ്രതിനിധികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാണ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്. അകത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ ഈ സമ്പ്രദായം ഇന്നും പ്രാബല്യത്തിലുണ്ട്. കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ ലത്തീൻ സ്വാധീനംമൂലം 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ഇതുപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു.

ഇവിടത്തെ സഭാഭരണം തികച്ചും ഏതദ്ദേശീയമായിരുന്നു. ആർച്ചുഡീക്കന്മാരും പള്ളിയോഗവുമെല്ലാം ഇവിടത്തെ സംസ്കാരത്തിനും ആചാരത്തിനും യോജിച്ചരീതിയിലുള്ളവയായിരുന്നു. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ വിഭാവനചെയ്തു നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന 'പാരിഷ് കൗൺസിൽ' പള്ളിയോഗമെന്ന പേരിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പണ്ടുമുതൽ നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നുവെന്നത് നമുക്ക് അഭിമാനാർഹമാണ്. എന്നാൽ സ്വന്തം

പാരമ്പര്യമറിയാതെ പുതുതായി 'പാരീഷ് കൗൺസിൽ' ഉണ്ടാക്കിയ സ്ഥല ങ്ങളുമുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന്റെ നെട്ടോട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ അതുല്യവും അമൂല്യ വുമായ പാരമ്പര്യങ്ങൾ പലതും പൊയ്പ്പോയിട്ടുണ്ട്. അവയെ കഴിയുന്നത്ര പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ നമുക്കു കടമയുണ്ട്. പല ഇടവകകൾ ചേർന്ന് പൊതു വായി സഭാകാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യിരുന്ന പൊതുയോഗങ്ങളും പുനർജീവി പ്പിക്കേണ്ടതത്രേ. പാശ്ചാത്യസഭയിൽ 'പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിൽ' എന്ന പേരിൽ ഒരു സംവിധാനത്തിനു രൂപംകൊടുത്തതോടെ ഇവിടെയും പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിന് രൂപംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ രംഗത്തും മഹത്തായ പൈതൃക മെന്തെന്നറിയാത്ത സഭാനേതൃത്വം പാശ്ചാത്യരെ അന്ധമായി അനുകരിച്ച് ഇവിടത്തെ അപ്പസ്തോലസഭയെ ബലഹീനയാക്കുകയാണ്. തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കാൻ വിജ്ഞാനവും വിശുദ്ധിയും ആവശ്യമത്രേ." (പേജ് 282, 283)

മെത്രാൻ

"എന്നാൽ മെത്രാൻ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുകയെന്ന തായിരുന്നു മലബാറിലെ രീതി. നസ്രാണികളുടെ ആർച്ചുഡീക്കനായിരുന്നു സഭയുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും സാമുദായികവും ഭരണപരവുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നത്..... എന്നാൽ ഇവിടത്തെ പാരമ്പര്യത്തെ മറികടന്ന് ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും റോസ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇത് റോസിനോടുള്ള ആർച്ചുഡീക്കന്റെ അമർഷം വർദ്ധിപ്പിച്ചു". (പേജ് 296).

"Unfortunately the Church in India from the 16th century inherited foreign tradition of religious authority with a juridical emphasis. The association with the Portuguese marked the beginning of this new tradition which was found in conflict with the 'Law of Thomas'.....The religious authority becomes credible by the integrity of one's life and conduct. Pomp and dominion are alien to the idea of an authentic guru. The Christians in the Indian set up do not want to see their ecclesiastical leaders as administrators but want to see them as real spiritual men who can lead them to God.....The particular hierarchial tradition and set up of the St. Thomas Christians have to be appreciated in this Indian context. For them bishops and clergy were not rulers but spiritual men or guru." (Ecclesial Identity of the Thomas Christians: Page 84-85).

മലയാളം ബൈബിൾ വാർത്തകൾ

മലയാളം ബൈബിൾ–ഉപശീർഷകങ്ങളോടെ

ഉപശീർഷകങ്ങളോടുകൂടിയ സമ്പൂർണ്ണ മലയാളം ബൈബിളും ഞങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. കംപ്യൂട്ടർ ടൈപ്പ് സെറ്റിംഗ് ഡമ്മി $\frac{1}{8}$ സൈസ് കാലിക്കോ ബയൻറ് 1664 പേജ് വില 35 രൂപ.

മലയാളം ബൈബിൾ പുതിയ നിയമം (ഉപശീർഷകങ്ങളോടെ) 360 പേജ് കംപ്യൂട്ടർ ടൈപ്പ് സെറ്റിംഗ് റെക്സിൻ ബയൻറ് വില 8 രൂപ.

പുതിയ നിയമം സമാന്തരവാക്യ സമാഹാരം ഡമ്മി $\frac{1}{4}$ സൈസ് 30 പേജ് ആമുഖം ഉൾപ്പെടെ 257 പേജ് വില 15 രൂപ.

മലയാളം ബൈബിൾ (ഉപശീർഷകങ്ങളില്ലാത്ത) സമ്പൂർണ്ണ ബൈബിളും കാലിക്കോ ബയൻറ് ഓഫ്സെറ് അച്ചടി 1572 പേജ് വില 30 രൂപ.

പുതിയ നിയമം(ഉപശീർഷകങ്ങളില്ലാത്ത)320 പേജ് വില 6 രൂപ.

കുടുംബ ബൈബിൾ കുടുംബവിവരങ്ങളെഴുതി സൂക്ഷിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക പേജുകളും. വിവാഹം, ഗൃഹപ്രവേശം മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സമ്മാനം നല്കാൻ ഉത്തമം. വില 75 രൂപ.

ഓശാന പ്രസിദ്ധീകരണ കുടുംബത്തിൽനിന്നും ബൈബിളും സ്നേഹികൾക്കുള്ള സമ്മാനങ്ങളാണ് ഇവ.

ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ എഴുതുക:

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ
പി. ബി. നമ്പർ 31
ഓശാന നഗർ, പാലാ–686 575

HOSANNA

MAY-1993

ശ്രീ പുലിക്കുന്നേലിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. **പ്രൈവറ്റ് കോളജദ്ധ്യാപകന്റെ സ്മരണകൾ**
   ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേലിന്റെ ആത്മകഥാപ്രധാനമായ ഈ ഗ്രന്ഥം കറന്റ് ബുക്കിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും ലഭിക്കുന്നതാണ്.
   – വില 10 രൂപാ
2. സിംഹാസനപ്പോരു് – വില 6 രൂപാ
3. കേരളക്രൈസ്തവചരിത്രം –
   ചില വിയോജനക്കുറിപ്പുകൾ
   – വില 7 രൂപാ
4. വിമോചനദൈവശാസ്ത്രം ആദ്യപടി
   (ലഘുലേഖ) വില 1 രൂപാ, പോസ്റ്റേജ് ഉൾപ്പെടെ
5. എപ്പിസ്ക്കോപ്പോസ് – വില 1 രൂപാ
6. ക്രിസ്തുവിന്റെ സമഗ്രവിമോചനം
   – വില 50 പൈസ
7. ഡോ. ജോസഫ് കരിയാറ്റി – വില 1 രൂപാ
8. സ്നേഹസമർപ്പണം – വില 7 രൂപാ
9. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ വില 1 രൂപാ
10. പേപ്പസി – ചരിത്രപരമായ ഒരുപഠനം
    – വില 2 രൂപാ
11. **The Chaldean Connection of the Indian Church**
    Rs. 2